

Sapatin Vartija

Heinä-Syyskuu 2023

Pysykää laissa ja todistuksessa

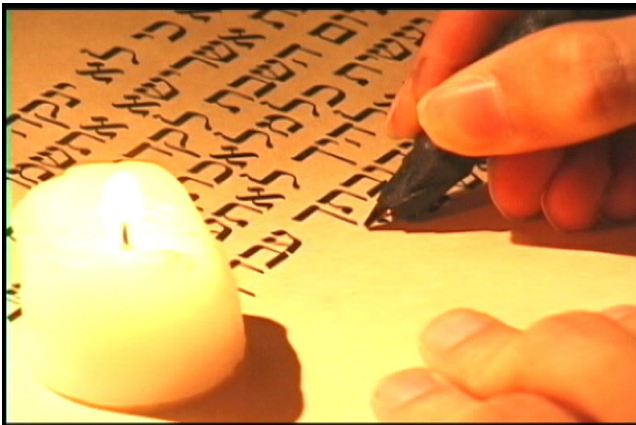
Jes. 8:20

**Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien
kansainvälinen lähetyss seurakunta Uskonpuhdistusliike
Suomen Lähetysyhdistys r.y.**

**Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail:
info@spaup.org www.spaup.org**

*Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi
ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo,
hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.*

*Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen
käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki,
mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on
se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. 1.
Joh. 5:3, 4.*

**Kansikuvat, Pääkonferenssijuhlat-Kastetilaisuus
Takakansi: Pääkonferenssin juhlilta Perussa**

Ero maailmasta

Meitä on käsketty, että söimme tai joimme, tai teimme mitä tahansa, että tekisimme kaiken Jumalan kunniaksi. Kuinka monet ovat tunnontarkasti seuranneet periaatteita mieluummin kuin tunteita ja olleet kuuliaisia tälle käskylle kirjaimellisesti? Kuinka monet — — — nuorista oppilaista ovat valinneet Jumalan turvakseen ja omakseen, niin että hartaasti ovat pyrkineet tuntemaan Hänen tahtonsa ja tekemään sen? Monet ovat Kristuksen seuraajia nimellisesti, mutta eivät todellisuudessa.

Siellä missä uskonnolliset periaatteet ovat päässeet valtaan on pieni vaara tehdä suuria erehdyksiä, sillä itsekkyyks, joka aina sokaisee ja pettää, on silloin alistettu. Vilpittön halu tehdä toisille hyvää on päässyt niin etusijalle, että oma minä on unohdettu. Uskonnollisten periaatteiden omistaminen on arvaamattoman kallis aarre. Se on puhtain, korkein ja yleisin vaikutus, minkä kuolevaiset voivat omistaa. Sellaisilla on ankkuri. Jokainen teko on hyvin harkittu, niin ettei sen vaikutus olisi vahingollinen toiselle ja johtaisi häntä pois Kristuksesta. Mielessä on alituisesti kysymys: Herra, miten voin parhaiten palvella Sinua ja kirkastaa Sinun nimeäsi maan päällä? Miten minun tulee vaelttaa, että Sinun nimesi tulisi ylistetyksi maan päällä ja voisin saada toisia rakastamaan, palvelemaan ja kunnioittamaan Sinua? Olkoon minun haluni ja valintani tehdä vain Sinun tahtosi. Olkoot Lunastajani sanat ja Esikuva sydämeni valona ja voimana. Niin kauan kuin seuran Häntä ja luotan Häneen, ei Hän jätä minua hukkumaan. Hän on oleva minun iloni kruunu.

Jos erehdymme pitämään ihmisten viisautta Jumalan viisautena, niin ihmisviisauden hullutus johtaa meidät harhaan. Tämä on monien olevien suurena vaarana. He ovat vailla omakohtaista kokemusta. Heidän ei ole ollut tapana rukoillen harkita ennakkoluulottomasti ja itsenäisellä arvostelukyvyllä uusia kysymyksiä ja aiheita, jotka milloin tahansa saattavat tulla päivänpolttaviksi. He odottavat saadakseen nähdä mitä toiset ajattelevat. Jos nämä ovat toista mieltä, se riittää vakuuttamaan heille, että pohdinnan alainen aihe on merkityksetön, oli se mikä tahansa. Vaikka tämä kansanluokka on suuri, ei se muuta sitä tosiasiaa, että he ovat kokemattomia ja heikkotahtoisia oltuaan kauan aikaa alamaisia viholliselle, ja että he aina tulevat pysymään heikkoina kuin pienet lapset, jotka vaeltavat toisten valossa, elävät toisten kokemuksista, tuntevat niin kuin toiset tuntevat ja toimivat niin kuin toiset toimivat. He menettelevät

ikään kuin olisivat vailla omaa yksilöllisyyttä. Heidän henkilöllisyytensä on uppoutunut toisiin ihmisiin, niin että he ovat ainoastaan pelkkiä varjoja niistä henkilöistä, joiden he ajattelevat olevan oikeassa.

Elleivät nämä huomaa luonteensa häilyväisyyttä ja korjaa sitä, he tulevat kaikki jäämään vaille iankaikkista elämää, sillä he eivät kykene pitämään puoliaan viimeisten päivien vaaroille. Heillä ei ole mitään selkärankaa vastustaakseen vihollista, sillä he eivät tunne häntä milloin hän tulee. Jonkun täytyy olla heidän rinnallaan ilmoittamassa heille milloin vihollinen ja milloin ystävä lähestyy. Koska he eivät ole hengellisiä, eivät he huomaa hengellisiä asioita. He eivät ole viisaita Jumalan valtakuntaan kuuluvissa asioissa. Ei nuori eikä vanha ole puolustettavissa, jos hän luottaa toisten kokemuksiin. Enkeli sanoi: »Kirottu on se mies, joka turvaa ihmisiin ja tekee lihan käsivarrekseen.» Kristityn kokemuksissa ja taisteluissa tarvitaan jaloa itseluottamusta.

Uskossa anominen

Miehet, naiset ja nuoret, Jumala pyytää teitä hankkimaan moraalista rohkeutta, lujaa päättäväisyyttä, mielenlujuutta ja kestävyyttä, mieltä, joka ei voi luottaa toisten lausuntoihin, vaan joka itse tutkii asiaa ennen sen omaksumista tai hylkäämistä ja joka ajattelee vaikuttavia syitä ja esittää asian Herralle rukouksessa. »Jos joltakin teistä puuttuu viisautta, anokoon uskossa, ollenkaan epäilemättä, sillä joka epäilee, on meren aallon kaltainen, jota tuuli ajaa ja heittelee. Älköön sellainen ihminen luulko Herralta mitään saavansa.» Jaak. 1:5-7. Tämä viisauden anominen ei saa olla merkityksetön rukous, joka häipyä mielestä heti kun se on esitetty. Se on rukous, joka ilmaisee sydämen voimakasta ja palavaa halua, tietoisena siitä, ettei sillä ole viisautta ratkaista, mikä on Jumalan tahto.

Jos et saa vastausta heti kun olet esittänyt rukouksesi, älä väsy odottamiseen äläkä tule rauhattomaksi. Älä horju, vaan tartu lupaukseen: »Hän, joka teitä kutsuu, on uskollinen, ja hän on sen myös tekävä.» 1 Tess. 5:24. Hellittämättömän lesken tavoin esittäkää asianne, ja pitäkää lujasti kiinni päämäärästänne. Onko asia tärkeä ja suurimerkityksinen teille? On varmasti. Älä sen vuoksi epäile, sillä uskosi saattaa olla koetuksella. Jos haluamasi asia on kallisarvoinen, niin kannattaa tehdä voimakkaita ja vakavia ponnistuksia. Teillä on lupaus; valvokaa ja rukoilkaa. Olkaa järkähtämättömät, niin rukouksenne tulee vastaus, sillä eikö Jumala itse ole lupauksen takana? Jos se tulee maksamaan sinulle

jotakin, niin sinä pidät sitä suuremmassa arvossa saatuasi sen. Teille on selvästi sanottu, ettei teidän tarvitse odottaa Herralta mitään, jos epäilette. Tässä on annettu varoitus siitä, ettei tule väsyä, vaan että tulee lujasti luottaa lupaukseen. Jos anotte, on Hän antava teille alttiisti ja soimaamatta.

Tässä monet erehtyvät. He horjuvat päätöksessään, ja niin heidän uskonsa pettää. Tässä on syy, miksi he eivät saa mitään Herralta, joka on voimamme lähde. Kenenkään ei tarvitse vaeltaa pimeydessä ja hoiperrella sinne tänne kuten sokeat, sillä Herra on varannut valoa, jos he vain tahtovat vastaanottaa sen Hänen osoittamallaan tavalla eivätkä valitse omia teitään. Hän vaatii, että jokainen suorittaa tunnollisesti ja ahkerasti jokapäiväiset tehtävänsä. Sitä vaaditaan erikoisesti kaikilta niiltä, jotka ovat antautuneet vakavaan ja tärkeään työhön kustannusliikkeen toimistossa. Sitä vaaditaan sekä niiltä, joille on uskottu suurempi vastuu työstä, että myös niiltä, joilla on pienin vastuu. Se on mahdollista vain silloin kun odotetaan Jumalalta apua, Hänen tehdäkseen heidät kykeneviksi suorittamaan uskollisesti sen, mikä on oikein taivaan edessä, tekemään kaiken epäitsekäistä vaikuttamista, ikäänkuin Jumalan silmä nähtävällä tavalla katselisi kaikkea ja tutkisi kaikkien tekoja.

Itsekkyiden rutto

Synti, jota eniten ja laajimmin hellitään, ja joka erottaa meidät Jumalasta ja joka saa aikaan niin paljon tarttuvaa hengellistä epäjärjestystä, on itsekkyyt. Ilman kieltäymyksiä ei voida palauttaa Herralle mitään. Itsestämme emme voi tehdä mitään, mutta Jumalan vahvistamina me voimme elää ja tehdä hyvää muille ja siten välttyä itsekkyyden pahasta. Meidän ei tarvitse välttämättä lähteä pakanamaille ilmaistaksemme haluamme uhrata kaikki Jumalalle hyödyllisenä ja epäitsekäänä elämänä. Meidän tulee tehdä niin kotipiirissä, seurakunnassa, kanssaihmistemme ja työtovereittemme parissa. Jokapäiväinen elämä on juuri se paikka, missä tulee kieltää oma minä ja alistaa se. Paavali saattoi sanoa: »Minä kuolen joka päivä.» Oman minän kuolettaminen elämän pikkuaasioissa se tekee meistä voittajia. Meidän tulee unohtaa itsemme halutessamme tehdä hyvää muille. Monilta puuttuu kouraantuntuvasti rakkautta toisiin. Sen sijaan että uskollisesti suorittaisivat velvollisuutensa, he etsivät ennemmin omaa mukavuuttaan.

Jumala teroittaa selvästi kaikkien seuraajiensa mieleen velvollisuuden

olla siunaukseksi toisille vaikutuksellaan ja varoillaan ja etsiä Häneltä sitä viisautta, joka tekee heidät kykeneviksi suorittamaan kaiken voitavansa kohottaakseen niiden ajatukset ja taipumukset, jotka joutuvat heidän vaikutuspiiriinsä. Toimiessamme toisten hyväksi saamme kokea suloista mielihyvää, sisäistä rauhaa, joka riittää meille palkaksi. Kun ylevä halu tehdä toisille hyvää kannustaa ihmisiä, he löytävät todellisen onnen suorittaessaan uskollisesti elämän moninaiset tehtävät. Se antaa enemmän kuin maallisen palkan, sillä enkelit ovat panneet merkille jokaisen velvollisuuden, jonka olemme uskollisesti täyttäneet, ja ne loistavat elämämme muistikirjassa. Taivaassa ei kukaan ajattele omaa minäänsä eikä etsi omaa mukavuuttaan, vaan kaikki etsivät puhtaan ja todellisen rakkauden vaikuttamina ympärillään olevien taivaan olentojen parasta. Jos toivomme pääsevämme taivaalliseen seuraan uudessa maassa, meidän tulee antautua taivaan periaatteiden hallittaviksi täällä.

Elämämme jokaisella teolla on joko hyvä tai huono vaikutus toisiin. Vaikutuksemme on kohottava tai alentava. Se tunnetaan aikaansaannoksistaan ja se toistuu enemmän tai vähemmän kanssaihmisissämme. Jos me esikuvallamme autamme toisia kehittämään hyviä periaatteita, me annamme heille voimaa tehdä hyvää. Sitten he vuorostaan tekevät samaa hyvää vaikutusta muihin, ja siten sadat ja tuhannet joutuvat vaikutuspiiriimme meidän tietämättämme. Jos me toisaalta teoillamme vahvistamme tai pakotamme toimintaan ympärillämme olevien pahat voimat, me osallistumme heidän synteihinsä, ja joudumme tekemään tiliä siitä hyvästä, jonka olisimme voineet tehdä heille, mutta jota emme tehneet, koska emme valinneet Jumalaa voimaksemme, oppaaksemme eikä neuvonantajaksemme.

Todellinen rakkaus

Totinen rakkaus ei ole mikään voimakas, tulinen eikä kiihkeä intohimo. Päinvastoin se on rauhallinen ja syvälinen. Se ei katso ainoastaan ulkonaisiin, sillä vain sisäisillä ominaisuuksillaan se vetää puoleensa. Se on viisas ja tarkkanäköinen, ja sen hartaus on todellinen ja kestävä. Jumala koettelee ja tutkii meitä jokapäiväisen elämämme tapahtumien avulla. Pikkuseikat ne paljastavat, mitä sydämen lokeroissa on. Pienet huomaavaisuudet, lukuisat pikkutapahtumat ja elämän vaatimattomat kohteliaisuudet, kaikki yhdessä muodostavat elämän onnellisuuden; toisaalta ystävällisten, rohkaisevien ja sydämellisten sanojen ja elämän

pienien kohteliaisuuksien laiminlyöminen, kaikki yhdessä muodostavat elämän kurjuuden. Tulemme lopulta huomaamaan, että kieltäytymykset kanssaihmistemme parhaaksi ja onneksi muodostavat valtaosan elämämme kirjallisista muistitiedoista taivaassa. Se tosiasia on myös käyvä ilmi, että itsensä helliminen välittämättä toisten parhaasta ja onnesta, ei jää taivaalliselta Isältämme huomaamatta.

Veli B, Herra toimii hyväksesi, ja Hän tahtoo siunata ja vahvistaa sinua, kun pyrit tekemään sitä, mikä on oikein. Sinä käsität totuuden teorian, ja sinun tulee hankkia kaikki mahdollinen tieto Jumalan tahdosta ja työstä ollaksesi valmiina täyttämään vastuunalaisemman tehtävän, jos Hän vaatisi sitä sinulta ja huomaisi, että sinä parhaiten voit kirkastaa Hänen nimeään sillä tavalla. Mutta ennen sitä sinun tulee hankkia eräs kokemus. Sinä toimit hetken mielihoiteesta ja annat liian helposti ympäristön vaikuttaa itseesi. Jumala tahtoo vahvistaa, vakaannuttaa ja rauhoittaa sinua, jos hartaasti ja nöyrästi etsit viisautta Häneltä, joka on erehtymätön ja joka on luvannut, ettei sinun tarvitse turhaan etsiä.

Selittäessäsi totuutta toisille olet vaarassa käyttää liian voimakkaita sanoja, jotka eivät vastaa lyhytaikaista kokemustasi. Sinä ratkaiset asioita yhdellä silmäyksellä, ja sinä voit käsittää eri aiheita heti. Kaikki eivät ole samalla tavalla varustetut kuin sinä eivätkä sen vuoksi voi tehdä niin. Sinä et ole valmis kärsivällisesti ja rauhallisesti odottamaan niitä, jotka eivät käsitä asioita yhtä nopeasti kuin sinä harkitaksesi todisteita heidän kanssaan. Sinä olet vaarassa pakottaa toisia liian paljon käsittämään asioita heti samalla tavalla kuin sinä, ja saattaa heidät tuntemaan kaikkea sitä toiminnan intoa ja välttämättömyyttä, mitä itse tunnet. Ellei toiveitasi käsitetä, olet vaarassa masentua ja tulla rauhattomaksi, niin että rupeat toivomaan vaihtelua.

Sinun tulee karttaa moittimishalua ja kukistaa se. Pysy erossa kaikesta sellaisesta, mikä vivahtaa tuomitsemiselta. Jumala ei toivo, että tätä tuomion henkeä on yhdessäkään Hänen palvelijassaan, jolla on pitkäaikainen kokemus. On aivan oikein nuorille, jos he ovat pukeutuneet nöyryyteen ja sisäiseen kaunistukseen, että he ovat palavia ja innokkaita, mutta kun nuoret, joilla on vain muutaman vuoden kokemus, osoittavat äkkipikaista intoa ja tuomitsevaa henkeä, niin se on aivan sopimatonta ja täysin vastenmielistä. Mikään ei pysty hävittämään heidän vaikutustaan niin nopeasti kuin se. Lempeys, hienotunteisuus, kärsivällisyys, pitkämielisyys ja luonne, joka ei katkeroidu, vaan peittää kaikki, toivoo

kaikki ja kärsii kaikki - näitä hedelmiä kasvaa kalliissa rakkauden puussa, joka on taivaallista alkuperää. Jos tätä puuta hoidetaan, niin se on osoittava ikivihreäksi. Sen oksat eivät lahoa eivätkä sen lehdet lakastu. Se on kuolematon, iankaikkinen saaden jatkuvasti kastetta taivaasta.

Rakkauden voima

Rakkaus on voimaa. Sekä älyllinen että moraalinen voima sisältyy tähän periaatteeseen, eikä niitä voida erottaa toisistaan. Rikkauden voima vaikuttaa turmiollisesti ja tuhoa tuottavasti; pakkovalta on voimallinen tekemään paha, mutta puhtaan rakkauden oivallisuus ja arvo ilmenee kykynä tehdä hyvää ja sellaisena, joka ei kykene muuta tekemäänkään kuin hyvää. Kaikki mikä tehdään puhtaasta rakkaudesta, oli se miten vähäistä tai mitättömän arvoista ihmisistä tahansa, on kokonansa hedelmällistä, sillä Jumala kiinnittää enemmän huomiota paljonko rakkautta liittyy henkilön toimintaan kuin hänen työmääräänsä. Rakkaus on Jumalasta. Kääntymätön sydän ei pysty synnyttämään eikä luomaan tätä taivaasta lähtöisin olevaa tainta, joka elää ja kukoistaa ainoastaan siellä missä Kristus hallitsee.

Rakkaus ei voi elää ilman toimintaa, ja jokainen teko lisää, vahvistaa ja avartaa sitä. Rakkaus vie voittoon silloin kun todisteet ja asiantuntemus ovat voimattomat. Rakkaus ei toimi hyödyn ja palkan vuoksi. Jumala on kuitenkin säätänyt suuren palkan varmana tuloksena jokaisesta rakkaudenteosta. Se on luonteeltaan säteilevä ja toimii hiljaisuudessa, mutta silti voimallinen ja valtava pyrkimyksessään päästä pahan paljouden voittajaksi. Sen vaikutus on sulattava ja muuttava, ja se ottaa huostaansa syntisten elämän ja vaikuttaa heidän sydämeensä silloin kun kaikki muut keinot ovat osoittautuneet turhiksi. Kaikkialla, missä turvaudutaan älyn voimaan, arvovaltaan tai pakkokeinoihin ilman rakkauden ilmeistä läsnäoloa, asettuvat niiden tunteet ja tahto, joita olemme koettaneet saavuttaa, vastustavalle kannalle, niin että heidän vastustuksensa vain lisääntyy. Jeesus oli Rauhanruhtinas. Hän tuli tähän maailmaan saattaakseen vastustuksen ja arvovallan alamaisuuteensa. Hän saattoi hallita viisautta ja voimaa, mutta pahan voittamiseksi Hän turvautui rakkauden viisauteen ja voimaan. Älä anna minkään riistää innostustasi nykyiseen työhösi, kunnes Jumala näkee hyväksi antaa sinulle muuta työtä samalla kentällä. Älä etsi onnea, sillä se ei milloinkaan ole löydettävissä etsimällä. Suorita velvollisuutesi ja

tehtäväsi. Tulkoon uskollisuus näkyviin kaikissa teoissasi, ja pukeudu nöyryyteen.

»Kaikki, mitä te tahdotte ihmisten teille tekevän, tehkää myös te samoin heille.» Matt. 7:12. Sellainen vaellus tuottaisi siunattua hedelmää. »Millä mitalla te mittaatte, sillä teille mitataan.» Jae 2. Nämä ovat voimakkaita vaikuttimia, joiden tulee kannustaa meitä rakastamaan toinen toistamme palavasti puhtaasta sydäimestä. Kristus on esikuvamme. Hän kulki ympäri ja teki hyvää. Hän eli siunatakseen toisia. Rakkaus kaunisti ja jalosti kaikkia Hänen tekojaan. Meitä ei ole käsketty tekemään itsellemme sitä mitä toivomme toisten tekevän meille, vaan meidän tulee tehdä toisille se, minkä me toivomme heidän tekevän meille vastaavissa olosuhteissa. Mitta, millä me mittaamme, mitataan aina meille takaisin. Rakkaus toimii yksinkertaisesti, ja se eroaa kaikista muista toiminnan periaatteista. Rakkaus vaikutusvaltaan ja halu päästä toisten arvoon saattaa aikaansaada hyvin järjestetyn elämän ja usein moitteettoman käytöksen. Itsekunnioitus voi saada meidät karttamaan sitä, mikä pahalta näyttää. Itsekäs sydän voi suorittaa jaloja tekoja, hyväksyä nykyisen totuuden ja ilmaista ulkonaista nöyryyttä ja rakkautta, vaikka vaikuttimet saattavat olla petolliset ja saastaiset. Sellaisesta sydäimestä lähtevät teot saattavat olla vailla elämän tuoksua ja totisen pyhyiden hedelmiä, ja vailla puhtaan rakkauden periaatteita. Meidän tulee vaalia ja helliä rakkautta, sillä sen vaikutus on jumalallinen.

* * * * *

Taivaan tulee alkaa täällä maan päällä. Kun Jumalan lapset ovat täynnä nöyryyttä ja hellyyttä, niin he tulevat huomaamaan, että Hänen lippunsa heidän yllään on rakkaus, ja Hänen hedelmänsä on maistuva heille suloiselta. He tekevät taivaan täällä alhaalla, missä valmistautua ylhäällä olevaan taivaaseen. Ta. 188-196.

Apostolien ja profeettojen luja perusta

"Niinpä Jumala asetti seurakuntaan ensiksi muutamia apostoleiksi, toisia profeetoiksi, ..." *1. Kor. 12:28.*

Herra on armossaan käyttänyt työnsä johdossa, ei vain enkeleitä, vaan aina myös erehtyviä ihmisiä. Muinaisista ajoista lähtien Hän on

huolehtinut siitä, että Hänen lapsiaan ovat johtaneet inhimilliset edustajat. Hän ei kuitenkaan kutsunut näitä miehiä tähän työhön sen tähden, että he olisivat täyttäneet siihen vaadittavat vaatimukset ihanteellisesti, vaan koska Hän pystyi heidän puutteellisuudestaan huolimatta käyttämään heitä tarkoituksiinsa. Jokaisena aikakautena on tehty vastaavat toimenpiteet, "ettei Herran seurakunta olisi niin kuin lammaslauuma, jolla ei ole paimenta." 4. Moos. 27:17. Siitä lähtien, kun synty tuli maailmaan, on sukupolvesta toiseen osoittautunut, ettei kansa ole pystynyt jatkuvasti elämään täysin Jumalan tahdon alaisena. Israelilaiset lupasivat tehdä niin, mutta he epäonnistuivat aina uudelleen. "Ja Herra, heidän isiensä Jumala, lähetti, varhaisesta alkaen, vähän väliä heille varoituksia sanansaattajansa kautta, sillä hän sääli kansaansa ja asumustansa." 2. Aikak. 36:15. Lukiessamme Vanhaa testamenttia löydämme lukemattomia Jumalan kutsuja eri ihmisille tämän asian johdosta, kunnes Hänen lopulta täytyi lähettää oma Poikansa, joka tuli nimenomaan "etsimään ja pelastamaan sitä, mikä kadonnut on." Luuk. 19:10. Lunastustyönsä lopuksi tämän maan päällä Hän samasta syystä antoi maan päällä toteutettavat toiminnat uskollisille alipaimenilleen, jotta he korvaisivat Hänet. Siksi luemme, että Hän eräänä päivänä "nousi vuorelle ja kutsui tykönsä ne, jotka hän itse tahtoi, ja he menivät hänen tykönsä. Niin hän asetti kaksitoista olemaan kansansa ja lähettääksensä heidät saarnaamaan". Mark. 3:13,14. Mutta millaisia nämä miehet olivat?

"Kristus ei halunnut työnsä suorittamisessa käytettävän juutalaisen neuvoston oppineisuutta tai kaunopuheisuutta eikä Rooman valtaa. Sivuttaen itse vanhurskaat juutalaiset johtajat Mestari-työntekijä valitsi nöyriä, oppimattomia miehiä julistamaan niitä totuuksia, jotka liikuttaisivat maailmaa. Nämä miehet hän halusi harjoittaa ja kasvattaa seurakuntansa johtajiksi. Heidän tuli vuorostaan kasvattaa toisia ja lähettää heidät julistamaan evankeliumia." ApT. s. 17.

Kristus muistutti fariseuksia jumalallisista lupauksista, jotta he eivät hämmästyisi: "Sentähden Jumalan viisaus sanookin: 'Minä lähetän heille profeettoja ja apostoleja.'" Luuk. 11:49. Paavali näyttää halunneen päättäväisesti muuttaa tämän järjestyksen, sillä hän sanoi korinttolaisille, että Jumala on asettanut seurakuntaan ensiksi "apostolit" ja sitten "profeetat". Toisille hän sanoi: "apostolien ja profeettain perustalle rakennettuja". Ef. 2:20. Myöhemmin hän vielä lisäsi: "Ja hän antoi muutamat apostoleiksi, toiset profeetoiksi." Ef. 4:11. Sillä osoitetaan sen

viran tärkeys, jonka nämä kaksitoista saivat Mestarin juhlallisella siunauksella. Sisar Ellen G. White sanoo: "Kun Jeesus oli antanut ohjeensa opetuslapsille, Hän kokosi tuon pienen joukon aivan lähelleen, ja polvistuen heidän keskelleen ja laskien kätensä heidän päälleen Hän rukoili erottaen heidät pyhään työhönsä." AT. s. 273.

Profeettojen ja apostolien tehtävä

Vanhan testamentin mukaan profeetat olivat Jumalan lähettämiä miehiä, joilla oli erityinen sanoma kansalleen. He olivat inhimillisiä työvälineitä, joilla oli kuitenkin jossain määrin tietoa yliluonnollisesta, mikä teki heidät kykeneviksi tietyissä tilanteissa ennustamaan tulevia tapahtumia. Jumalan puhujina heidän täytyi usein viedä ehdottoman uskollisesti sanomia, jotka vaativat kansaa tekemään parannuksen. Toisissa tapauksissa heidän sanomansa olivat kehotuksia varoittamaan kaikkia lähestyvistä vaarasta. Usein he julistivat myös rauhan, toivon ja lunastuksen sanoja. Tämä oli profeettojen tehtävä pohjimmiltaan. Jeremia sanoi: "Ja Herra ojensi kätensä ja kosketti minun suutani. Ja Herra sanoi minulle: 'Katso, minä panen sanani sinun suuhusi. Katso, minä asetan sinut tänä päivänä yli kansojen ja valtakuntain, repimään maasta ja hajottamaan, hävittämään ja kukistamaan, rakentamaan ja istuttamaan.'" Jer. 1:9,10. Moosekselle Herra sanoi: "Mene siis nyt, minä olen sinun suusi apuna ja opetan sinulle, mitä sinun on puhuttava." 2. Moos. 4:12. "Ja Mooses tuli ja kertoi kansalle kaikki Herran sanat ja kaikki hänen säädöksensä. Niin koko kansa vastasi yhteen ääneen ja sanoi: 'Kaiken, mitä Herra on puhunut, me teemme.'" 2. Moos. 24:3. Hesekielissä sanotaan: "Ja hän sanoi minulle: 'Ihmislapsi, minä lähetän sinut israelilaisten tykö, kapinallisten pakanain tykö, jotka ovat kapinoineet minua vastaan ... Vaan puhu heille minun sanani, kuulkoot tai olkoot kuulematta, sillä uppiniskaisia he ovat.'" Hes. 2:3,7.

Mutta on mielenkiintoista tietää, että Kristuksen apostolit täyttivät samanlaista tehtävää kuin muinaiset profeetat, sillä heissä yhdistyivät näiden jumalanpalvelijoiden ominaisuudet. Sanotaan, että sana apostoli (apostolos) merkitsee kreikan kielessä, että joku oli lähetetty jonkun vallan puolesta viemään sanomaa vastaanottajille - yksityisille henkilöille tai useammille yhdessä. Kun Jeesus nousi kuolleista, Hän sanoi opetuslapsilleen: "Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni,

kastamalla heitä Isän, Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käsenyt teidän pitää." Matt. 28:18-20. Tässä näemme, miten maailmankaikkeuden korkein arvovalta lähettää nämä miehet erikoisen sanoman ja tehtävän kanssa. Siksi Hän nimitti heitä "apostoleiksi". "Niin Jeesus sanoi heille jälleen: 'Rauha teille!' Niinkuin Isä on lähettänyt minut, niin lähetän minäkin teidät." Joh. 20:21.

Tässä on kyse tapahtumaketjusta. Ensin Hän kutsui heidät, sitten Hän valmisti heitä kolmen vuoden ajan, sen jälkeen Hän asetti käteensä heidän päälleen lähettäen heidät lähettiläinään viemään armonsanomaa. Siksi Hän meni vielä pidemmälle ja varusti heidät suurimmalla taivaallisella lahjalla, jota he tarvitsivat. "Ja tämän sanottuaan hän puhalsi heidän päällensä ja sanoi heille: 'Ottakaa Pyhä Henki'." Joh. 20:22. Me tiedämme, että se tapahtui sillä hetkellä vain osittaisena, mutta myöhemmin helluntaina he saivat Pyhän Hengen koko täyteyden. Sen kautta he tulivat kykeneviksi Vanhan testamentin profeettojen tavoin puhumaan Jumalan sanaa. Jeesus sanoi heille: "Sillä ette te itse puhu, vaan teidän Isänne Henki puhuu teissä." Matt. 10:20. Apostoli Paavali oli siitä vakuuttunut sanoessaan: "Ja sentähden me myös lakkaamatta kiitämme Jumalaa siitä, että te, kun saitte meiltä kuulemanne Jumalan sanan, otitte sen vastaan, ette ihmisten sanana, vaan, niinkuin se totisesti on, Jumalan sanana, joka myös vaikuttaa teissä, jotka uskotte." 1. Tess. 2:13.

Sitten hän vielä lisäsi seuraavan varoituksen: "Sentähden, joka nämä hylkää, ei hylkää ihmistä, vaan Jumalan, joka myös antaa Pyhän Hengensä teihin." 1. Tess. 4:8. Koska apostolit luottivat tähän arvovaltaan, mikä johti siihen, että he ottivat niin vastuullisen paikan, oli yhtä vakava asia halveksia heidän sanojaan kuin olla tottelematon profeettojen sanoille, sillä se merkitsi tottelemattomuutta Jumalaa kohtaan. Puhutut tai kirjoitetut profeettojen sanat teki niin merkittäviksi se, että heissä oli Kristuksen Henki (1. Piet. 1:11). Heidän pyhän palveluksensa hoitaminen perustui ilmoitukseen. "Ja heille, koska he eivät palvelleet itseänsä, vaan teitä, ilmoitettiin se, mikä nyt on teille julistettu niiden kautta, jotka taivaasta lähetetyssä Pyhässä Hengessä ovat teille evankeliumia julistanee." 1. Piet. 1:12.

Samalla tavalla meille kertoo Paavali, että hän ei ollut saanut evankeliumia, jota julisti, ihmiseltä, "vaan Jeesus Kristus on sen ... ilmoittanut." Gal 1:12. Hän lisäsi vielä: "josta te sitä lukiessanne voitte huomata, kuinka perehtynyt minä olen Kristuksen salaisuuteen, jota

menneiden sukupolvien aikana ei ole ihmisten lapsille tietäväksi tehty, niinkuin se nyt Hengessä on ilmoitettu hänen pyhille apostoleilleen ja profeetoilleen." Ef. 3:4,5. On selvästi huomattavissa, että apostolit olivat Pyhän Hengen innoittamia toimiessaan arvovallassaan seurakunnalle välttämättömissä johtotehtävissä. Innoituksen lisäksi heillä oli etuoikeus olla niin Kristuksen elämän kuin Golgatan vaikuttavien tapahtumien ja Vapahtajan ylösnousemuksen todistajia. Siksi he johtivat tehtävää evankelisoida maailma.

Uudessa testamentissa mainitaan myös profeettoja, jotka toimivat yhdessä apostolien kanssa seurakunnan rakentamiseksi. Heistä mainitaan esimerkiksi eräs, nimeltä Agabus (Apt. 11:28), sekä Juudas ja Siilas, joista kerrotaan, että he itsekin "olivat profeettoja, kehottivat veljiä monin sanoin ja vahvistivat heitä." Apt. 15:32. Me voimme huomata selvästi, että apostolien koko palvelustyö, Uuden testamentin profeettojen arvokas neuvomis-, kehottamis- ja lohduttamistyö sekä apostolisen ajan muiden saarnaajien työ muodostivat sen vahvan rakenteen, jonka Herra oli asettanut evankelioimistyon täyttämiseksi, "tehdäkseen pyhät täysin valmiiksi palveluksen työhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen." Ef. 4:12.

Kristus, heidän uskonsa ja julistuksensa perusta

"Apostolien ja profeettain perustukselle rakennettuja, kulmakivenä itse Kristus." Ef. 2:20. Yksi erityismerkki niin apostoleilla kuin patriarkoilla ja profeetoillakin oli kaikkina aikoina, että heidän sanomansa, tapansa ja seremoniansa viittasivat aina Lunastajaan. Kaikki todistivat tavalla tai toisella tämän jumalallisen Vapahtajan tulosta kadotetun ihmissuvun lunastukseksi. Jumalallisen innoituksen alaisina he käyttivät käsitteitä, joita sisar White on lainannut kirjoittaessaan: "Adam sanoo sinulle, että Hän on vaimon siemen, joka on rikki polkeva käärmeen pään. Kysy Aabrahamilta, niin hän vastaa sinulle, että Hän on 'Melkisedek, Saalemin kuningas', rauhan ruhtinas. Jaakob sanoo sinulle, että Hän on Sankari Juudan sukukunnasta. Jesaja sanoo sinulle: 'Immanuel', 'Ihmeellinen neuvonantaja, Väkevä Jumala, Iankaikkinen isä, Rauhanruhtinas.' Jeremia sanoo sinulle: 'Daavidin vesa, ... Herra on meidän vanhurskaudemme. Daniel sanoo sinulle, että Hän on Messias. Hoosea sanoo sinulle, että Hän on 'Herra, Jumala Sebaot - Herra on Hänen nimensä'. Johannes Kastaja sanoo sinulle, että Hän on 'Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman

synnin. Suuri Jehova on julistanut valtaistuimeltaan: 'Tämä on minun rakas poikani.' Me, Hänen opetuslapsensa, julistamme: Tämä on Jeesus, Messias, elämän Ruhtinas, maailman Lunastaja." AT. s. 554.

Ja jos otamme neuvoksi Paavalin antaman todistuksen, luemme: "Sillä me emme julista itseämme, vaan Kristusta Jeesusta, että hän on Herra ja me teidän palvelijanne Jeesuksen tähden." 2. Kor. 4:5. Tämä oli aina hänen sanomiensa keskipisteenä. "Kristuksen nimen tuli olla heidän tunnussanansa, tuntomerkinsä, yhdyssiteensä, toimivaltuutensa ja menestyksensä tae. Mitään ei tullut tunnustaa hänen valtakunnassaan ilman hänen nimeään ja hyväksymistään." ApT. s. 25. Ja Pietari sanoi: "Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa; sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä ihmisille annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman." Apt. 4:12.

Tämä on yksi evankeliumin kauneimmista näkökohdista, koska sillä meille osoitetaan, että meidän toivomme tulee perustua ainoaan täydelliseen ihmiseen, joka milloinkaan on vaeltanut maan päällä, eikä erehtyvien ihmisten ansioihin, kuten oli monien uskovien laita Korinton seurakunnassa, jota Paavali seuraavasti kehotti: "Kun toinen sanoo: 'Minä olen Paavalin puolta', ja toinen: 'Minä olen Apolloksen', ettekö silloin ole niinkuin ihmiset ainakin? Mikä Apollos sitten on? Ja minä Paavali on? Palvelijoita, joiden kautta te olette tulleet uskoviksi, ... Muuta perustusta ei kukaan voi panna, kuin mikä pantu on, ja se on Jeesus Kristus." 1. Kor. 3:4.5,11.

Mikä on minun uskoni perustus

Valitettavasti seurakunnassa on henkilöitä, jotka ovat taipuvaisia masentumaan huomattessaan, että heidän saarnaajansa on ihminen, jolla on tiettyjä puutteita ja syntejä. Meidän täytyy olla tietoisia, että meidän lunastuksemme on vaarassa, kun käännämme katseemme pois Jeesuksesta ja käännämme sen ihmisiin. Raamattu sanoo: "Sillä ei ole maan päällä ihmistä niin vanhurskasta, että hän tekisi vain hyvää eikä tekisi syntiä." Saarn. 7:21.

Jokainen, joka luulee, että patriarkat, kuninkaat, profeetat tai apostolit olisivat olleet synnittömiä, erehtyy. Meidän tulisi olla myös vakuuttuneita siitä, että ei ole myöskään yhtäkään Jumalan palvelijaa, joka olisi nuhteeton. Kun kerran Israelin sekä apostolisen seurakunnan johtajatkin, jotka olivat saaneet taivaallisen voitelun ja olivat Jumalan kutsumia, joutuivat pahan valtaan, meidän ei tulisi masentua, jos näemme jonkun saarnaajan epäonnistuvan. Siihen liittyen Paavali kysyisi meiltä: "Miten

siis on? Olemmeko me parempia? Emme suinkaan. Mehän olemme edellä osoittaneet, että kaikki, niin hyvin juutalaiset, kuin kreikkalaiset, ovat synnin alla, niinkuin kirjoitettu on: 'Ei ole ketään vanhurskasta, ei ainoatakaan.'" Room. 3:9,10.

"Katsokaa Moosesta ja profeettoja; katsokaa Joosefia ja Eliaa. Katsokaa näitä miehiä ja näyttäkää minulle yksikin lausunto, jossa he olisivat esittäneet olevansa erehtymättömiä. Juuri se sielu, joka on läheisessä yhteydessä Kristukseen ja joka tarkastelee omaa puhtauttaan ja erinomaisuuttaan heittäytyy häpeissään Hänen eteensä. ... Me emme voi sanoa: 'Minä olen erehtymätön', ennen kuin tämä kadotettu ruumis on muutettu Hänen kirkkautensa ruumiin kaltaiseksi. ...Miksi on niin monia, jotka tekeytyvät pyhiksi ja synnittömiksi? Se johtuu siitä, että he ovat hyvin kaukana Kristuksesta. Minä en ole milloinkaan uskaltanut väittää mitään senkaltaista ... ette ole milloinkaan kuulleet minun sanovan, että olisin synnitön." SM3, s. 353,355,354.

Siksi meidän ei tule unohtaa, että meidän täytyy panna toivomme siihen Ainoaan, josta voidaan sanoa: "Pyhä, viaton, tahraton, syntisistä erotettu ja taivaita korkeammaksi tullut." Hebr. 7:26. Tästä syystä on välttämätöntä, että me kaikki tiedämme, keneen me olemme uskoneet. Tähän liittyen haluamme lukea seuraavan innoitetun todistuksen: "Samalla kun joudumme neuvomaan hiljattain kääntyneitä kysymään niiltä, jotka ovat kokeneempia työssä, heitä tulisi samalla opettaa, etteivät he aseta saarnaajaa Jumalan paikalle. Saarnaajat ovat myös heikkouksien vaivaamia ihmisiä. Kristukseen meidän tulee katsoa." T.7, s. 20.

Rakkaat veljet ja sisaret, käyttäkäämme tämän rukousviikon suoma tilaisuus, että annamme jokaisen lukemisen liikuttavien sanojen lujittaa jalkamme uskossa Häneen, joka sanoi: "Minä olen tie ja totuus ja elämä; ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani." Joh. 14:6. "Silmät luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään." Hebr. 12:2. Aamen.

Reinaldo Porras

Jumalan tyköä tullut opettaja

Suuri evankelioimistehtävä

Muistan, kuinka syventävän aineopinnon aikana kuulin professorin lukevan kasvatuksen tärkeydestä kansakunnan suotuisan kehityksen kannalta. Hän antoi meille seuraavan kiinalaisen sananlaskun: "Anna miehelle kala, niin hänellä on päiväksi syömistä. Opeta mies kalastamaan, niin hänellä on lopuksi elämänsä syömistä."

Kun Mestariopettaja Jeesus Kristus kutsui opetuslapsensa korkeamman oppimäärän kouluun, Hän sanoi: "Seuratkaa minua, niin minä teen teistä ihmisten kalastajia." Mark. 1:17. Kolme ja puoli vuotta Galilean Rabbi opetti kahdelletoista miehelle, miten lunastuksen tiedettä opetetaan toisille, ja heidän mielensä, sydämensä ja sielunsa oli ikuisesti voitettu.

Sisar Ellen G. White sanoi, että kun lähestymme ajan loppua, on suuri tarve tulla opettajiksi. "Kasvata, kasvata, kasvata tulevaa, kuolematonta elämää varten." T5, s. 590.

"Heidän tulisi saarnata vähemmän ja opettaa enemmän." DE. s. 66.

Jeesus itse kääkee meitä opettamaan. Meidän tulee täyttää Jeesuksen Kristuksen suuri evankelioimistehtävä, joka kuuluu: "Menkää siis ja tehkää (englannin kielessä: opettakaa) kaikki kansat minun opetuslapsikseni, ... opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskenyt teidän pitää." Matt. 28:19,20.

Kätkeyty siunaus

Evankelioimistehtävässä on kätkeyty siunaus. Jose' Martti, kuubalainen filosofi, sanoi: "Jos haluat oppia, opeta." Toisin sanoen, joka opettaa toisia, oppii itse evankeliumin vähintään kaksi kertaa niin hyvin. Paras tapa oppia jotakin on opettaa sitä. Me opimme enemmän siitä, mitä me teemme kuin siitä, mitä me kuulemme, luemme tai näemme. Kun opetat, mieleesi jää enemmän aiheesta, sillä tutkimukset ovat osoittaneet, että parhaiten oppii omista kokemuksistaan.

"Pyrkimyksemme olla siunaukseksi muille koituu siunaukseksi meille itsellemme. Tämä oli Jumalan tarkoituksena, kun hän antoi meille osan suoritettavaksi lunastussuunnitelmassa. ...Jos sinä ryhdyt työhön, jonka Kristus on tarkoittanut opetuslapsilleen, ja voitat sieluja hänelle, niin sinä tunnet tarvitsevasi syvällisempää kokemusta ja laajempaa tietämystä

jumalallisista asioista ja isoat ja janoat vanhurskautta. Sinä rukoilet Jumalaa, uskosi vahvistuu ja sielusi juo yhä syvemmältä pelastuksen lähteestä. Vastustuksen ja koettelemusten kohtaaminen saa sinut turvautumaan Raamattuun ja rukoukseen. Kasvat armossa ja Kristuksen tuntemuksessa ja saat syvällistä kokemusta." TKL. s. 69.

Seurakunnan rakentaminen

Apostoli Paavali sanoi, että opettaminen on yksi Hengen lahjoista, ja se asetettiin, jotta pyhät tehtäisiin "täysin valmiiksi palveluksen työhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen", toisin sanoen se palvelee seurakunnan rakentamista. Ef. 4:12. "Niinpä Jumala asetti seurakuntaan ensiksi muutamia apostoleiksi, toisia profetoiksi, kolmansia opettajiksi, sitten hän antoi voimallisia tekoja, sitten armolahjoja parantaa tauteja, avustaa, hallita, puhua eri kielillä." 1. Kor. 12:28. Huomaa, että Jumala järjestää opettajat heti kahdentoista apostolin ja profettojen jälkeen ja toisaalta samalle tasolle kuin evankelistat ja paimenet (Ef. 4:11). Opettajat luetellaan ennen ihmeitten tekijöitä, lääkäreitä, johtajia ja tulkkeja. Paavali meni niin pitkälle, että hän sanoi: "Pyrkikää osallisiksi parhaimmista armolahjoista!" 1. Kor. 12:31.

Onko sinulla opettajan lahja? Monet teistä, jotka luette tätä kirjoitusta, olette sapatikoulun opettajia. Toiset taas pitävät joka sapatista lastensapatikoulua. Monet ovat saarnaajia, raamattutyöntekijöitä, seurakunnan vanhimpia tai diakoneja, joiden tulee olla "taitavia opettamaan" ja "hyvään neuvojia". 1. Tim. 3:2; Tiit. 2:3. Sitä paitsi monet teistä ovat vanhempia ja isovanhempia. Sitten olette myös opettajia, ja Mestariopettaja kutsuu teitä tulemaan ihmisten kalastajiksi, oppimaan Jumalan totuutta käytännöllisten kokemusten kautta ja rakentamaan Kristuksen ruumista.

Suurin oppi

Psykologit ovat osoittaneet, että ihmisellä on tiettyjä perustarpeita. Jokaisella ihmisellä on tarve rakastaa jotakuta ja tulla rakastetuksi. Ashley Montague, eräs antropologi, on kirjoittanut: "Lukeminen, kirjoittaminen ja laskeminen ovat tärkeitä, mutta eivät kaikkein tärkeimpiä. Rakkaus on tärkein oppi, jota voidaan opettaa." Vincent van Gogh, jonka maalauksia on myyty yli 35 miljoonalla dollarilla, kirjoitti: "Ihminen oppii parhaiten tuntemaan Jumalan, kun hän rakastaa paljon." Äiti Teresa on sanonut:

"Tässä maailmassa on enemmän rakkauden nälkää kuin leivän nälkää." Elämän suuri tragedia ei ole siinä, että ihmisiä kuolee, eikä siinä että "laittomuus pääsee valtaan", vaan että "kylmenee useimpien rakkaus". Matt. 24:12. Onko sinun rakkautesi kylmennyt...?

Kirjeessään Tiitukselle (2:4) Paavali kehotti erityisesti vanhoja miehiä ja naisia ohjaamaan "nuoria vaimoja rakastamaan". Rakkaus on todella suurinta, mitä voidaan opettaa, sillä jos "minulla ei olisi rakkautta, en minä mitään olisi". 1. Kor. 13:2. Rakkaus on suurin oppi.

"Rakkaani, rakastakaamme toinen toistamme, sillä rakkaus on Jumalasta; ja jokainen, joka rakastaa, on Jumalasta syntynyt ja tuntee Jumalan." 1. Joh. 4:7. "Ja valvokaamme toinen toistamme rohkaisuksi toisillemme rakkauteen ja hyviin tekoihin." Heb. 10:24.

"Kristillisestä näkökulmasta katsottuna rakkaus on voima. Henkinen ja hengellinen voima kuuluvat siihen peruseriaatteeseen. ... Rikkaudella on usein turmeleva ja tuhoava vaikutus; pakko haavoittaa; mutta totuus ja hyvyys ovat merkkejä puhtaasta rakkaudesta." T4, s. 138.

"Rakkaus oli se alue, jossa Kristus toimi, vaelsi ja vaikutti. Hän tuli ympäröimään maailman rakkauden käsivarsillaan. ... Meidän tulee seurata Kristuksen esimerkkiä ja tehdä Hänestä esikuvamme, kunnes meillä on toisiamme kohtaan sama rakkaus, jota Hän osoitti. Hän yrittää painaa meidän mieliimme tämän rakkauden syvällisen läksyn. ... Hän toivoo, että me täysin rakastamme Häntä, ja rohkaisee, jopa käskee, että me rakastamme toisiamme Hänen antamansa esimerkin mukaan. Hän on tehnyt rakkaudesta meidän opetuslapseutemme tunnusmerkin." The Youth's Instructor, 20. lokakuuta 1892.

"Kristus tuli maailmaan täynnä iankaikkista rakkautta." EK. s. 74.

Toimiva menetelmä

Opetuksella on kaksi perusosaa: sisältö ja menetelmä. Melko usein menetelmä ratkaisee sen, ymmärtääkö oppilas tai opetettava sen, mitä on opetettu. Ehkä voimme kaikkein parhaiten oppia parhaalta Opettajalta, kuinka opetetaan.

"Jumala voi opettaa Pyhän Henkensä välityksellä teille yhdessä silmänräpäyksessä enemmän, kuin mitä voitte oppia tämän maailman suurmiehiltä." TM. s. 119.

Vuosia sitten erästä Amerikan rahaministeriön asiantuntijaa haastateltiin, ja häneltä kysyttiin, miten hän voi tunnistaa väärät setelit.

Hän vastasi: "Se on yksinkertaista. Minä en opettele väärennöksiä, vaan yksinkertaisesti vain aitoja, alkuperäisiä seteleitä. Siten en mene sekaisin, sillä etsin aitojen seteleiden tunnusmerkkejä."

Miten sinä ja minä voimme parantaa opettamiskykyämme? Yksinkertaisesti seuraamalla Mestariopettajan, Galilean Rabbin, Jeesuksen Kristuksen esimerkkiä.

"Ja kun Jeesus lopetti nämä puheet, olivat kansanjoukot hämmästyksissään hänen opetuksestansa, sillä hän opetti heitä niinkuin se, jolla valta on, eikä niinkuin heidän kirjanoppineensa." Matt. 7:28,29; Joh. 7:46; Mark. 7:37.

Kaikki, jotka kuuluivat Jeesuksen opettavan, sanoivat, ettei vielä koskaan ollut kukaan opettanut niin kuin Hän. Mutta se johtui siitä, ettei vielä koskaan ollut kukaan elänyt niin kuin Hän eli. Jeesus opetti vallalla ja voimalla. Hän tunsi voimallisen opettamisen salaisuuden.

"Hän eli opetuksensa mukaisesti: "Minä annoin teille esikuvan", hän sanoi opetuslapsilleen, "että myös te niin tekisitte, kuin minä olen teille tehnyt." "Minä olen pitänyt Isäni käsky". Siten Kristus elämällään täydellisesti valaisi ja vahvisti sanansa. Ja vieläkin enemmän: hän oli sitä mitä opetti. Hänen sanansa eivät ilmaisseet ainoastaan hänen oman elämänsä kokemusta, vaan myös hänen oman luonteensa. Hän ei vain opettanut totuutta, vaan hän oli totuus. Juuri tämä antoi hänen opetukselleen voiman." EK. s. 75.

Meidän rakas Opettajamme

Jeesus Kristus oli rabbi Galileasta. "Rabbi" merkitsee opettajaa hepreaksi. Hän ei kuitenkaan ollut mikään tavallinen opettaja, minkä myös Nikodeemus myönsi; Hän oli "Jumalan tyköä tullut opettaja." (Joh. 3:2, saksalainen käännös).

"Kun meillä on tällainen opettaja ja tällainen mahdollisuus saada jumalallista kasvatusta, eikö olisi mieleöntä etsiä hänestä erillään olevaa kasvatusta? Se olisi samaa kuin pyrittäisiin olemaan viisaita ilman Viisautta ja totuudellisia samalla kun hyljätään totuus. Se merkitsisi pyrkimystä valoon ilman Valkeutta ja olemassaoloon ilman Elämää. Se olisi samaa kuin hylättäisiin elävän veden lähde ja hakattaisiin särkyviä säiliöitä, jotka eivät vettä pidä." EK. s. 79.

Kiitos Golgatan uhrin, Jeesus sanoo meille, että me voimme aloittaa alusta, riippumatta siitä, millainen menneisyytemme on. Jos me olemme

olleet laittamassa verkkojamme kuntoon opetuslasten tavoin, jättäkäämme ne ... rannalle ja aloittakaamme nyt alusta ihmisten kalastajina Jeesuksen kanssa... (Mark. 1:19,17). Mestariopettaja on osoittanut meille meidän tehtävämme. Me olemme Hänen oppilaitaan. Hän tietää, että me teemme virheitä, ja Hän kaipaa päästä auttamaan ja rohkaisemaan meitä ja antamaan meille anteeksi ja antamaan meille voimaa ja armoa elääksemme totuuden mukaan ruumiissamme, joka on lihaa ja verta. Otatko vastaan Hänen kutsunsa?

On kuin olisimme kaikki oppilaita pienessä kyläkoulussa, jossa on vain yksi luokkahuone. Opettaja antoi minulle paperin tehtävää varten, joka minun piti tehdä; mutta minä tein sen suttuisesti ja pilasin sen. Pelokkaalla äänellä ja vapisevin huulin kysyin opettajalta: "Herra opettaja, onko teillä vielä paperia minulle? Minä olen jälleen pilannut tämän paperin."

Hän otti minun vanhan rypistyneen, suttuisen paperini, antoi minulle uuden, joka oli puhdas ja valkoinen, ja sanoi: "Minä autan sinua, lapseni, jotta sinä onnistut paremmin tällä uudella paperilla." (Ravi Zachariaksen kirjan *Ccin Man Live withouit God* mukaan).

Niin on meidänkin kanssamme, joudumme tänäänkin lähestymään tuota Jumalan lähettämää Opettajaa ja pyytämään Häneltä uutta päivää, sillä me olemme pilanneet niin monta päivää synnillä, vääryydellä ja laittomuudella. "Rakas Mestari, onko sinulla vielä uutta päivää minua varten? Sillä minä olen taas tämänkin päivän pilannut." Ja minun rakas Rabbini ottaa minun päiväni ja antaa minulle uuden sivun elämäni kirjjaa varten, uuden päivän väsyneelle sydämelleni, uudet vaatteet peittämään minun häpeäni, ja sanoo: "Ja katso, minä olen teidän kansanne joka päivä maailman loppuun asti." Matt. 28:20. "Pyrkimyksessämme seurata Herraamme me teemme mutkia, ... Mutta älkäämme jättäkö sen tähden pyrkimyksiämme.... Ajoittaisten epäonnistumisten tulisi sada meidät tukeutumaan enemmän Kristukseen,..." *The Signs of the Times*, 14. maaliskuuta 1884.

"Älkää vetäytykö toivottomina takaisin. Joudumme usein lankeamaan maahan ja itkemään Jeesuksen jalkain juuressa puutteitamme ja erehdyksiämme, mutta emme saa masentua. Vaikka sielunvihollinen olisi meidät voittanut, Jumala ei ole työntänyt meitä luotaan, Hän ei ole hylännyt eikä jättänyt meitä. Ei! Kristus on Jumalan oikealla puolella ja rukoilee meidän puolestamme." TKL. s. 54,55.

Meidän Herramme, Jumalan tyköä tullut Opettaja, olkoon teidän

Onnellinen Koti Terveyden kautta

”Terveys ei ole kaikki, mutta ilman terveyttä kaikki ei olisi mitään.”

Onnellisen perheen edellytys on se, että molemmat vanhemmat ja lapset ovat terveitä. Silloin on koti ilon asuinsija, missä voi viihtyä. Jos yksi perheessä on sairaana, niin se vaikuttaa kaikkiin toisiin perheen jäseniin. Kaikki ovat huolissaan ja levottomia sairaan puolesta. Sairauden koskiessa kroonista tai ehkäpä parantumatonta sairautta, silloin on suuri suru, tuska ja epätietoisuus perheessä. Siksi tulee vanhempien ja lasten olla innokkaita hoitamaan terveyden kallisarvoista lahjaa. Kukaan ei oikeastaan tiedä, minkälaista on elämä ilman sairauksia ja vaivoja.

Aina on jotain mitä puuttuu. Joskus voi joku tuntee ruumiillisesti tai henkisesti olla alamäessä tai ei jaksa yhtä paljon kuin normaalisti. Pyhästä Raamatusta saamme tietää, että ihminen sai elää täydellisesti terveenä ja hänellä oli luomisen kruununa mahdollista elää ikuisesti, ellei hän olisi tehnyt syntiä ja näin rikkonut Jumalan lakia.

Tänä päivänä kun lääkkeiden tarjonta kaikenlaisiin sairauksiin ja vaivoihin jatkuvasti lisääntyy, taatakseen niin vaivattoman olotilan kuin mahdollista, kuitenkin ilman huomioon ottamatta sitä, että ihmisen elimet myrkytty. Voidaanko ajatella että pidättäydytään kaikista lääkkeistä joista odotetaan lievennystä tai jopa parantumista. Ihmiset ovat tulleet riippuvaisiksi lääkkeistä. Lääkkeiden sivuvaikutukset ovat vain lisänneet sairauksia. Ihmiskunnan historian alussa ei asianlaita ollut näin. Silloin ei tarvittu lääkäreitä eikä apteekkia, sillä Aadam ja Eeva olivat täysin terveitä. Heidän lapsensa ja taasen heidän perilliset olisivat voineet olla samoin terveitä, ellei synti olisi poistanut edellytyksiä tähän. Sairaudet olivat synnin seurausta ja synti on ristiriidassa sitä järjestystä vastaan minkä Jumala on luonut. Tätä järjestelmää ei ole koskaan aikaisemmin horjutettu kuin nyt.

Yhdeksän kymmenesosaa kaikista sairauksista johtuu psyykkisistä häiriöistä. Siksi meidän tulee kiinnittää suurempaa huomiota niihin tekijöihin, jotka vaikuttavat psyykkeen. E.G.White kirjoittaa seuraavasti: *”Tulisi enemmän painottaa niin hengen vaikutusta kehoon, kuin kehon vaikutusta henkeen..... Samoin pitää valaista miten tärkeitä on tahdon*

voima ja itsensä hillitseminen. Kun kyseessä on säilyttää ja palauttaa terveys. Miten alentavaa sekä masentavaa, on harmi, tyytymättömyys, itsekkyyks ja epäpuhtaus toisaalta ja mikä elämää antava voima joka piiloutuu iloisuuteen epäitsekkyyteen, kiittollisuuteen toisaalta.” E.G. White. Tod. Seurak. s.183.

Sama totuus, arvokas huomioitavaksi on kirjoitettu.Snl.17:22. *”Terveudeksi on iloinen sydän, mutta murtunut mieli kuivuttaa luut.” Hyvä lääke keholle ja sielulle suositellaan Snl.16:24. ”Lempeät sanat ovat mesileipää; ne ovat makeat sieluille ja lääkitys luille.” Se yhteys mikä vallitsee sielun ja kehon välillä on hyvin läheinen.” Kun yhteen näistä vaikutetaan niin se vaikuttaa myös siihen toiseenkin. Sielun tilanne harjoittaa paljon suurempaa vaikutusta terveyteen mitä monet arvaakaan. Monet niistä sairauksista joista ihmiset kärsivät muodostuu alakuloisuudesta ja raskasmielisyydestä. Suru, huoli, tyytymättömyys, katumus, tunnonvaiva, epäily - kaikki tämä vaikuttaa murtamaan elämänhalun ja aiheuttaa kuihtumisen ja kuoleman.”*

Rohkeus, toivo, sympatia ja rakkaus edistää terveyttä ja pidentää ikää. Tyytyväisyys ja ilo on kehon terveys ja voimana sielulle. Kristus on elämän lähteensilmä. Monet tarvitsevat syvempää tuntemusta hänestä. He tarvitsevat kärsivällistä ja ystävällistä, mutta kuitenkin vakavaa tapaa opettaa heitä kuinka heidän koko olemuksensa tulee antautua taivaallisen ihmeparantajan vaikutukselle. Kun Jumalan rakkauden auringonsäteet valaisee sielun pimeän kamarin, loppuu levottomuus ja tyytymättömyys. Iloinen tyytyväisyys antaa mielelle ja keholle voimaa.” Suur. Lääk j.j.s. 255, 262.

Miten Jeesus auttoi Ihmisiä?

Vastauksen tähän kysymykseen löydämme Matt.9:35. *”Ja Jeesus vaelsi kaikki kaupungit ja kylät sekä opetti heidän synagogissaan saarnaten valtakunnan evankeliumia ja paransi kaikkinaisia tauteja ja kaikkinaista raihnautta.”* Kaikkialla minne Jeesus tuli näki hän ihmisten suuren hädän. Ne olivat sairaita, väsyneitä sekä epätoivoisia. Missä hyvänsä hän tapasi ihmisiä, oli se sitten synagogassa, tiellä, vuorella, pellolla, järvellä, tempelissä tai aavikolla niin hän auttoi heitä. Hänen rakkauden täyteinen katseensa ei ohittanut ketään hädässä olevaa, minkälaista se sitten olikaan. Hän ymmärsi myös syyn tähän hätään ja pystyi siksi aina auttamaan parhaalla tavalla. Niin, että mekin pystyisimme auttamaan

parhaimmalla tavalla, tulee meidän löytää syy sen hetkiseen hätään. Se ei ole helppoa, ehkä jopa mahdottomuus lääkärille aloittaa hoitotoimet, jollei hän ensinnä saa tietoonsa, mikä sairaus on kyseessä.

Eikö se ole ihanaa, että Jeesus ei ainoastaan näe hädän laatua vaan myöskin ihmisen hädässään niin, että hän ihmisessä tuntee hänet yhdeksi omistaan. Siksi hän pystyy auttamaan jokaista. Ne joilla ei ole toivoa, heille hän tuo sanoman Jumalan valtakunnasta, joka pian on valmistuva. Sairaille hän lahjoittaa terveyden ja uusia voimia. Syntiselle hän ilmoittaa anteeksiannon. Hän tuntee myös, miten sairaus ja syyllisyyden tunne vaikuttaa toisiinsa, sekä vapauttaa ihmisen molemmista kun hän tulee Jeesuksen luo. Näin hän teki halvaantuneelle miehelle, aviorikkojalle ja miehelle, jonka hän paransi Betesdan lammikolla. Kaikille näistä hän sanoi: *Älä tee syntiä enää.*” Jo Vanhan Testamentin aikaan tunnettiin Herra lääkärinä; *”Katsokaa nyt, että minä, minä olen, eikä yhtäkään jumalaa ole minun rinnallani. Minä kuoletan ja teen eläväksi, minä lyön ja parannan; eikä ole sitä joka pelastaisi minun käsistäni.”* 5.Moos.32:39.” *Sillä hän haavoittaa, ja hän sitoo; lyö murskaksi, mutta hänen kätensä myös parantavat.”* Job.5:18. Kun Israel lankesi ja jälleen palveli epäjumalia uhkasi Herra, ei ainoastaan rangaista heitä, vaan hän lupasi myös parantaa heidät. *”Herran sana tuli Jeremiaalle toistamiseen, kun hän vielä oli suljettuna vankilan pihaan; se kuului näin: Näin sanoo Herra, joka sen myös tekee, Herra, joka valmistaa sen ja vahvistaa sen - Herra on hänen nimensä:”* Katso minä kasvatan umpeen ja lääkitsen sen haavat, ja minä parannan heidät ja avaan heille rauhan sekä totuuden runsauden.” Jer.33:1-2,6.

Lääkärit voivat kertoa, missä määrin inhimilliset sairaudet voivat aiheuttaa sielullisia ongelmia. Usein käy niin, että ihminen ei parane ennen kuin hän on saanut mielenrauhan sielussaan ja jälleen voi luottaa ihmisten hyvään tahtoon.

Mikä lohdutus onkaan se kun omistaa Herrassa lääkärin, niin sielulle kuin ruumiillekin! Daavid pakeni hänen luokseen: *”Herra, minun Jumalani, sinua minä huusin ja sinä paransit minut.”* Ps.30:3. *”Kiitä Herraa, minun sieluni, äläkä unhot, mitä hyvää hän on sinulle tehnyt, hän joka antaa kaikki sinun syntisi anteeksi ja parantaa kaikki sinun sairautesi.”* Ps.103:2,3. *Hän lähetti sanansa ja paransi heidät ja pelasti heidät haudasta.”* Ps.107:20. *”Hän parantaa ne, joilla on sydän ja sitoo heidän haavansa.”* Ps.147:3. Useimmat ihmiset ovat olleet vakavasti

sairaina joskus. Ruumiillisessa ja sielullisessa hädässään he ovat ehkä rukoilleet Jumalalta apua ja ovat ihanalla tavalla parantuneet. Kun he sitten olivat todella parantuneet, he unohtivat suuren lääkäriinsä ja sielunystävänsä. Jeesus paransi Betesdan lammella erään miehen, joka oli ollut sairaana 38 vuotta. Jeesus varoitti häntä sanoen: *”Katso, sinä olet tullut terveeksi; älä enää syntiä tee, ettei sinulle jotakin pahempaa tapahtuisi.” Joh.5:14.* Näillä sanoilla Jeesus paljasti yhteyden synnin ja sairauden välillä. Nyt ei ole meidän asiamme tutkia jos ja miten joku henkilö on sairastunut ja mitä syntiä hän on tehnyt. Saamme tyytyä siihen, että tiedämme synnin yleensäkin olevan syynä sairauksiin. Olemme itsekkin syntisiä ja meidän ei tarvitse ihmetellä jos sairastumme. Muutamissa tapauksissa voi tietysti yhteys synnin ja sairauden välillä olla avoinna. Näin on tilanne esimerkiksi alkoholitit, narkomaanit, mässäilevät tai ne, jotka elävät hillittömästi sukupuolisten himojensa mukaan ja sairastuvat joka on luonnollista seurausta heidän elämäntavoistaan.

Mitkä voivat vahingoittaa kehon hyvinvointia

Kehon terveys voi kärsiä tai jopa voidaan tuhota seuraavasti.

1. Paheet	11. Huumeiden käyttö.
2. Kevytmielisyys, irstailu.	12. Mässäily.
3. Riitaisuus.	13. Ahdistuneisuus.
4. Viha.	14. Turvattomuus, epävarmuus.
5. Kilpailu.	15. Vallanhimo.
6. Vihan vimma.	16. Toivottomuus.
7. Kunnianhimo.	17. Ahneus.
8. Epäsopu.	18. Mustasukkaisuus.
9. Kateus.	19. Rauhattomuus.
10. Alkoholismi.	20. Kiire, Stressi.

Kaikki nämä voivat aiheuttaa sairauksia. Tuhansia ihmisiä kuolee parhaassa iässä. Tavataan puhua manageri - sairaudesta ja sen mukaan tarkoitetaan sydänsairauksia, jotka esiintyvät henkilöillä, joilla on vastuunalainen työ, henkilöillä, jotka eivät suo itselleen lepotaukoja tai rauhaa. Heitä kannustaa kunnianhimo päästäkseen vielä ylempään virkaan, sekä kohottaakseen elintasoaan vielä ylemmäksi. Mitä suru, tyytymättömyys ja ahdistuneisuus voi aikaansaada siitä saamme

jonkinlaisen käsityksen Ps. 6:7-8. *”Minä olen uupunut huokaamisesta, joka yö minä itken vuoteeni vesille ja kastelen leposijani kyynelilläni. Minun silmäni ovat pimentyneet surusta, vanhenneet kaikkien vastustajaini tähden.*

Iloinen mieli

Hän, joka kiinnittää huomionsa päivittäisiin huoliin ja ongelmiin, hänellä tulee aina olemaan jotakin valittamisen aiheita, sekä ruikuttamisen aihetta. Meidän elämämme on sellaista miksi sen itse teemme. Jos tuijotamme itseämme sokeiksi erehdyksiämme ja vaikeuksiamme, mielellämme niitä suuretelemalla pienempiä vaikeuksiamme, niin on aina jotain kielteistä mikä kuluttaa ajatuksiamme sekä voimiamme. Ja voi olla ystävällinen takaisin. *”Oppikaamme ajattelemaan myönteisesti.”*

Monet ihmiset, - valitettavasti myös kristityt ovat samankaltaisia kuin enemmistö niistä kahdestatoista miehestä, jotka Mooses lähetti tiedustelemaan Kanaanin maata. Paluunsa jälkeen antoivat he hyvin masentavan raportin. He olivat kiinnittäneet katseensa jättiläisiin ja niihin suuriin muureihin, jotka tekivät maan kaupungit valloittamattomiksi. Huono sekä kielteinen raportti aiheutti niin masentavan vaikutuksen tavallisiin ihmisiin, minkä johdosta he itkivät koko yhden yön. Vain kaksi tiedustelijaa näytti, että he luottivat ja laskelmoivat Jumalan auttavan heitä. Aikaisempien kokemusten perusteella he luottivat Jumalan kaikkivoipaan voimaan.

Täynnä luottamusta ja iloa he sanoivat: *”Jos Herra on mielistynyt meihin, niin hän on vievä meidät siihen mahan ja on antava sen meille.”* He luottivat Jumalan vahvaan käteen, luottivat siihen, että hän halusi kansalle vain hyvää. Siksi he jättivät kaiken Kaikkivaltiaan ja viisaan ohjaaviin käsiin. Nämä molemmat miehet olivat ainoat, jotka omasta sukupolvestaan pääsivät palaamaan Kanaanin maahan ja saivat todistaa miten Herra ei ainoastaan jakanut Jordanin virtaa niin, että he pääsivät kuivin jaloin ylittämään virran ja miten Jerikon muurit sortuivat, näin Israelin kansa sai suuren voiton. Kaikki ne toiset saman sukupolven henkilöt, joita oli vaivannut ahdistus ja olivat menettäneet toivonsa kuolivat erämaassa näkemättä pyhää maata. Kristityt, jotka vaeltavat elämänsä läpi synkkämielisinä ja alakuloisina, aivan kuin ei olisi mitään aihetta iloon, antavat huonon todistuksen uskostaan. Eräät ajattelevat, että ilomielinen on soveltumaton kristityn arvokkuuteen. Se on väärin. Koko

taivas on täynnä iloa ja kun tämä ilo täyttää sydämemme, sekä siinä ilmenee mitä puhumme, meidän tapamme kuinka käyttäydymme, tämän huomaa meidän taivaallinen Isämme suuremmalla mielisuosiolla kuin jos me päivästä toiseen kuljemme synkkämielisinä. Paavali, joka joutui kärsimään niin paljon Kristuksen tähden kehottaa meitä; *”Iloitkaa aina Herrassa! Vieläkin minä sanon; Iloitkaa! Tulkoon teidän lempeytenne kaikkien ihmisten tietoon. Herra on lähellä. Älkää mistään murehtiko vaan kaikessa saattakaa pyyntönne rukouksella ja anomisella kiitoksen kanssa Jumalalle tiettäväksi ja Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, on varjeleva teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa.”* Fil.4:4-7.

Ilo ja rauha levittää miellyttävän ilmapiirin meidän ympärillemme. Ihmiset – lapset ennen kaikkea – tulevat helposti lähestyttäviksi iloisessa ilmapiirissä. Jos meillä on vaikeuksia, älkäämme vaivatko lapsiamme niillä, vaan käsitelkäämme lapsia rakkaudella, aivan kuin meillä ei olisikaan mitään huolia.

Kun laitamme sivuun meidän jäykän arvokkuutemme ja astumme alas lasten tasolle, niin he tulevat sisäistämään meidät sydämiinsä. Niin me voimme saada heidät avaamaan sydämensä Jumalan sanalle. Vanhemmat ja muutkin, jotka ovat kasvattaneet lapsia, heidän tulisi olla iloisia, ei pinnallisesti vaan siksi, että he tuntevat syvää kiitollisuutta taivaallista Isäänsä kohtaan. Ajatelkaamme päivittäin Jumalan hyviä tekoja, sekä siunauksia joista me elämme joka ikisen silmänräpäyksen.

Uni Lääkkeenä

”Ja Jumala kutsui valkeuden päiväksi ja pimeyden hän kutsui yöksi. Ja tuli ehtoo ja tuli aamu, ensimmäinen päivä.” 1. Moos.1:5. Näin kirjoittaa Raamattu ensimmäisestä luomispäivästä sekä myöhemmin samalla tapaa ne toisetkin luomispäivät. Päivät alkoivat Jumalan suunnitteleamalla tavalla ja kestivät seuraavaan iltaan. Eikö se ole ihmeellistä? Ei, jos Jumala viisautessaan on näin päättänyt, niin se on hyvä näin. Kun me pidämme oikeampana, että päivä alkaisi aamusta tai keskiyöstä – virallisestihan se alkaa keskiyöstä – niin ajatelkaamme, että me myös puhumme mielellämme päivän päättymisestä, silloin olemme lopettaneet päivän työt auringon laskiessa länteen. Siinä on selkeyttä kun uusi päivä alkaa edellisen päättyessä. Uuden päivän ilta ja yö käytetään parhaiten suunnitteluun seuraavaa päivää varten, sekä valmistautumiseen valoisaan

osaan päivästä, töistä mitkä ovat ajankohtaisia. Ongelmat, väärin arvioinnit, erehdykset sekä huolimattomuudet kuluneen päivän aikana, niitä ei tule ottaa mukaan kun uusi päivä koittaa. Kaiken tämän voimme lähestyvän yön tullen jättää Jumalan käsiin ja tehdyt virheemme, ottaaksemme vastaan hänen anteeksiantonsa.

Tärkein osa henkilökohtaisesta valmistautumisesta tulevaa aamua varten ja se työ mikä odottaa, se pysyy joten meidän tulee nukkua yön aikana. Ihmisen pitää olla levännyt voittaakseen vaikeudet, pitää itsensä kunnossa pystyäkseen suorittamaan täyspainoisesti työnsä. Jos lepo on lähes ensimmäisenä mihin antautuu päivän alussa (joka siis alkaa jo illalla) niin ymmärrämme, että lepo on hyvin tärkeä osa siihen mihin me osallistumme päivän aikana.

Tämän päivän ihmiset eivät juurikaan tiedä mitä kunnan uni on. Unella tarkoitetaan sellaista unta, joka rentouttaa kehon niin, että aamulla herätessään tuntee itsensä täysin levänneeksi. Tämän kokemuksen useimmat menettävät, koska he sallivat liian vähän unta itselleen, osittain siksi, että he jännittävät liian kauan johtuen rasittavasta ruumiillisesta tai henkisestä työstä. Kiihottavista ja ”jännittävistä” ajanviete ohjelmista TV:stä tai videoista, usein myöhäiseen yöhön. Silloin keho ei ehdi rentoutua niiden muutamien tuntien aikana, mitä se on lepoon saanut. Silloin ei ole levännyt kun herätyskello soi aamulla, ja on huonosti valmistautunut selviämään päivän tehtävistä. Tuntee itsensä haluttomaksi ja on huonolla tuulella, työ koetaan välttämättömänä pahana ja perheen jäsenet (ja myöhemmin ystävätkin) saavat varoa, ettei huonotuulisuus tule heidänkin päälleen.

Aivan toisin koetaan päivä, jos on mennyt hyvissä ajoin levolle, jättäen kaikki murheensa Jumala käsiin, niin että aivot ja keho saisivat levätä hyvin kahdeksan tuntia. Silloin tuskin tarvitaan herätyskellon soittoa, kun voi herätä aivan itsestään levänneenä ja pirteänä, valmiina vastaanottamaan päivän tehtävät terveellä rohkeudella ja luottamuksella. Unentarve on erilainen eri ihmisillä johtuen monista asianhaaroista. Kova ruumiillinen tai henkinen työ, sekä voimakkaat mielenliikutukset vaikuttavat siten, että keho ja hermot tarvitsevat pitemmän ajan rauhoittumiseen ja pidemmän unen. Myös ikä vaikuttaa unentarpeeseen. Vanhempi ihminen tarvitsee vähemmän unta mitä nuorempi. Tässä on muutamia suurpiirteisiä tietoja miten paljon unta eri ikäisenä voi tarvita:

Pienet lapset

12—14 tuntia

Isommat lapset	10—12 tuntia
Nuoriso	9—10 tuntia
Aikuiset	8—9 tuntia
lääkkäät	Ehkä vähemmän

Kokemukset näyttävät, että etupäässä monet nuoret ja aikuiset työiässä, mutta myös lapsilla on vaikeata saada tarpeeksi unitunteja mitä tässä on ilmaistu. Halutessaan seurata näitä suosituksi ajoista on annettu tässä, niin se vaatii melko ison muutoksen. Ihanne olisi, että vanhemmat menisivät levolle kello 21.00 eikä myöhemmin, iltapala olisi 4 tuntia ennen nukkumaanmenoa, niin ettei ruuansulatuksen tarvitse häiritä hyvää unta. Jäljelle jääneen ajan ennen nukkumaan menoa tulisi perheen jäsenten käyttää miellyttävään yhdessäoloon. Myös perheen äidin huomioiminen niin, että hänkin voisi osallistua yhdessäoloon voivat kaikki yhteisvoimin hoitaa talousaskareet, ettei hänen yksin tarvitse niitä hoitaa. Sen jälkeen voi käydä läpi päivän tapahtumia, sopia mahdolliset väärinkäsitykset sekä selvittämättömät asiat, pyytää sekä antaa anteeksi, lukea ääneen jotain hyvää rakentavaa kirjaa, pitää iltahartaus, jossa luetaan Jumalan sanaa sekä rukoilla yhdessä jättämällä toisensa Jumalan suojelukseen, jättäen kaikki huolet hänen käsiinsä. Näyttää, että jokainen tavallaan pitää toisistaan. Arvaa miten hyvin te nukutte tällaisen illanpäätöksen jälkeen?

Terveysresepti, joka on Raamatusta

Pysyttäydyn vielä hetkisen aiheessa terveys/sairaus, sillä perheen sopusointuun ja onneen vaikutetaan joko myönteisesti tai kielteisesti, riippuen siitä, jo perheenjäsenet ovat terveitä tai eivät. Edelleen näyttää siltä, että nämä reseptit, jotka olen tähän koontanut voidaan, jos niitä seurataan säilyttää ja jopa palauttaa perheen terveyden. Reseptit eivät ole nimittäin tavallaan sen kummempia mitään muuta, kuin hyviä elämän ohjeita. Tässä tulee ensimmäinen resepti:

Sävyisyys.

”Sävyisä sydän on ruumiin elämä, mutta luulevaisuus on mätä luissa.”
Snl.14:30. Erään toisen käännöksen mukaan (Menge) on sanoma teksti näin: *”Hillitty sydän on kehon elämä, mutta intohimoinen on kuin mätä luissa.”* Sellainen henkilö, joka herkästi kiihtyy ja kiusaantuu kaikesta ja kaikille, vaarantaa terveytensä. Se, joka kaikkien koettelemusten keskellä

laitta liikkeelle kaiken tahdonvoimansa ja Jumalan avulla oppii sävyisyyden kallisarvoisen läksyn, hän on löytänyt ihanan lääkkeen kiivaaseen luonteesensa.

Ilo.

Olen jo aikaisemmin maininnut ja kertaan vielä seuraavaa: *”Terveudeksi on iloinen sydän, mutta murtunut mieli kuivattaa luut.”* Snl.17:22. *Ja älkää olko murheelliset sillä ilo Herrassa on teidän väkevyytenne.”* Neh.8:10. viim. osa. *”Sinun sanasi tuli ja minä söin ne, ja sinun sanasi olivat minulle riemu ja minun sydämeni ilo. Jer.15:16 ens: osa.*

Varmuus syntien anteeksiannosta.

Kiitä Herraa, minun sieluni, äläkä unhota mitä hyvää hän on sinulle tehnyt, hän joka antaa kaikki sinun syntisi anteeksi ja parantaa kaikki sinun sairautesi.” Ps.103:2-3. *”Daavidin mietevirsi , Autuas se jonka rikokset ovat anteeksi annetut, jonka synti on peitetty. Autuas se ihminen jolle Herra ei lue hänen pahoja tekojansa ja jonka hengessä ei ole vilppiä. Kun minä siitä vaikenin, riutuivat minun luuni joka päiväisestä valituksestani sillä yötä päivää oli sinun kätesi raskaana minun päälläni; minun nesteeni kuivui niinkuin kesän helteessä Sela. Minä tunnustin sinulle syntini enkä peittänyt pahoja tekojani, minä sanoin; Minä tunnustan Herralle rikokseni ja sinä annoit anteeksi minun syntivelkani. Sela. Ps.32:1-5.*

Sellainen, joka on kärsinyt syntikuorman alla, niin että on sairastunut ruumiillisesti, mutta on parantunut sen jälkeen kun on tunnustanut syntinsä sekä saanut anteeksiannon niille, hän tietää kokemuksesta mitä tunnustamattomat ja anteeksi saamatta jääneet synnit voivat aiheuttaa ja mikä ihme tapahtuu kun ne tunnustaa ja vastaan ottaa anteeksiannon armon ja rauhan.

Älä kannu huolia.

Huolet voivat aiheuttaa unettomia öitä ja kaiken sen mitä se tuo mukanaan. Siksi... *älkää murehtiko hengessänne mitä söisitte tai mitä joisitte, älkääkä ruumistanne, mitä päällenne pukisitte. Eikö henki ole enemmän kuin ruoka ja ruumis enemmän kuin vaatteet?”* Matt.6:25.

Mihin me laitamme huolemme? Huolistamme emme pääse eroon niin

kauan kun vaellamme surujen laaksossa. Vastaus on; ja ”heittäkää kaikki murheenne hänen (Jumalan) päällensä, sillä hän pitää teistä huolen.” 1 Piet.5:7. Tämä vaikuttaa yksinkertaisen helpolta mutta on ehkä vaikeaa toteuttaa. Ota tämä niin yksinkertaisesti kuin lapsi. Ota kaikki mitä tiedät Jumalasta, että se on ollakseen totta ja hän kuulee sinua kun rukoilet, Hän pitää sen mitä on luvannut. Hän on luonut sinut ja hän rakastaa sinua. Jos hän sanassaan sanoo, että voit heittää kaikki huolesi hänen päälleen koska hän huolehtii sinusta ja silloin on selvää että voit tehdä niin, sillä onhan hän luvannut ottaa ne huollettavakseen.

Kasvata vähään tyytyväinen kaunis kukka.

Tyytymätön ei koskaan pääse oikeasti rauhaan. Hän heittää osittain synkän varjon ympäristöönsä ja monet saavat kuulla hänen jatkuvaa marinaa sekä valitusta, toiseksi hän kiirehtii päämäärästä toiseen. Tämä kuluttaa voimia ja murtaa terveyden. Linaan kirjasta, ”Terveys ja Teknillinen Maailma” jonka on kirjoittanut Joachim Bodamer, seuraavasti ”Ihminen voi antautua maailmalle siinä määrin että hän antaa periksi itselleen ja saa sen jälkeen kokea kaikenlaista häiriötä mitkä ovat seurauksena sekä vauriot mitkä seuraavat kun antautuu totaalisesti maailman vietäväksi. Tänä päivänä kun puhutaan paljon modernista ihmisestä ja hänen avuttomuudestaan, yksinäisyydestä, sielullisesta epävakaudesta ja sairauksille alttiina, niin tämä koskee äärimmäisenä seurauksista kun on omistautunut sellaiselle maailmalle joka jatkuvasti kalvaa ja kuluttaa häntä houkutuksillaan, vaatimuksillaan tavoitteiden asettelulla ja tehtävillä.

Siksi: ”Ja suuri voitto onkin jumalisuus yhdessä tyytyväisyyden kanssa. Sillä me emme ole maailmaan mitään tuoneet, emmekä myös voi täältä mitään viedä, mutta kun meillä on elatus ja vaatteet, niin tyytykäämme niihin.” 1.Tim.6:6-8.

Yksi esimerkki: ”sillä minä olen oppinut oloihini tyytymään. Osaan elää niukkuudessa, osaan myös elää runsaudessa; kaikkeen ja kaikenlaisiin oloihin mnä olen tottunut; sekä olemaan ravittuna että näkemään nälkää, elämään sekä runsaudessa että puutteessa.” Fil.4:11-12.

Kieltäytyminen ei ole sama kuin kadottaminen. Kieltäytyminen antaa. Kieltäytyminen antaa yksinkertaisuuden ehtymättömän voiman.” Martin Heideckerin kirjasta Peltotie” (Vainiotie)

Rauha ja lepo sielulle

Mainitsin jo että n. 90% kaikista sairauksista johtuu henkisistä häiriöistä. Sisäinen levottomuus tai rauhattomuus on yksi syy sellaisiin sairauksiin. Sisäinen levottomuus tai epäitsenäinen vuorostaan johtuu, siitä kun ihmisiltä puuttuu kiinnike Jumalaan. Siksi sanoo suuri Lääkäri, hän joka voi parantaa hengen ruumiin ja sielun näin; ”Tulkaa minun tyköni, kaikki työtä tekeväiset ja raskautetut, niin minä annan teille levon. *Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta, sillä minä olen hiljainen ja nöyrä sydämettä; niin te löydätte levon sielulenne.*” *Matt.11:28-29.* Myös Jeremian kautta kehottaa Jumala meitä; *...kysykää muinaisia polkuja, kysykää mikä on hyvä tie ja vaeltakaa sitä niin te löydätte levon sielulenne.*” *Jer.6:16.* Se, mitä tarvitaan saadaksemme sen mielenrauhan, joka on niin hyvää tekevä keholle ja sielulle, on ainoastaan täydellinen kääntymys, kääntyminen pois kaikista mikä näyttää olevan väärää ja antaa ajatuksille ja koko elämälle uuden linjan. *Jes.30:15.* ilmaisee Herra asian näin; (keskiosa) *kääntymällä ja pysymällä hiljaa te pelastutte, rauhallisuus ja luottamus on teidän väkevyytenne.*”

Suuren Lääkärin Hoitomääräystä

Viimeisen reseptin otan Raamatusta, ja haluan kutsua yleisreseptiksi hyvään terveyteen. Se kuuluu näin; *”jos sinä kuulet Herraa Jumalaasi ja teet mikä on oikein hänen silmissänsä, tarkkaat hänen käskyjäänsä ja noudatat kaikkea hänen lakiansa, niin minä en pane sinun kärsittäväksesi yhtäkään niistä vaivoista jotka olen pannut egyptiläisten kärsittäväksi sillä minä olen Herra sinun parantajasi.*” *2. Moos.15:26.*

Veli Siegmund Gutknecht. Kääntänyt veli Olavi Ihala

Vastoinkäymiset

Ihmisen elämä on täynnä vastoinkäymisiä. Joskus niitä on niin paljon, että väsymme niistä. Joissakin tapauksissa ihminen on itse aiheuttanut ne. Kuinka me kohtaamme vastoinkäymisiä ja miten voimme selviytyä niiden parissa? Kiitos Herralle Raamattu on hyvä opaskirja tässäkin asiassa.

Vastoinkäymiset ovat synnin seuraus

Aadam ja Eeva käsittivät, mitä ovat menettäneet vastan silloin, kun rikkoivat Jumalan tahdon. Yleensä ihminen ymmärtää esineiden tai henkilön todellinen arvon sen jälkeen, kun on menettänyt ne.

Muistan kun olin vielä vanhempieni kotona meillä oli yksi kirja kirjanhyllyllä nimeltä ”Ihminen itseään vastaan”. Tässä kirjassa mainitaan milloin ihminen toimii itseänsä vastaan. Silloin kun rikkomme terveysuudistusta me sairastumme ja joudumme vaikeuksiin. ”Ettekö tiedä, että te olette Jumalan temppeli ja että Jumalan Henki asuu teissä? Jos joku turmelee Jumalan temppelin, on Jumala turmeleva hänet; sillä Jumalan temppeli on pyhä, ja sellaisia te olette.” 1 Kor, 3:16, 17. Rikkoen terveysuudistusta me itse aiheutamme vastoinkäymisiä itsellemme ja olemme vastuussa Jumalan edessä. Monet vastoinkäymiset tulevat, koska olemme tietoisesti tai tietämättä tehneet virheitä. Hyvin usein käsittämme jostakin asiasta, että se oli virhe, vastoin kun oli tehty.

Vastoinkäymiset ovat Jumalan työvälineitä

Millä tavalla vastoinkäymiset ovat Jumalan työvälineitä? Niiden kautta Jumala antaa meille läksyä elämän koulussa; kärsivällisyydestä, kestävyydestä, nöyryydestä, uhrautumisesta, uskosta, luottamuksesta jne. Muistakaamme Joosefia, muistakaamme Jobia ja meidän Vapahtajaamme. Jumalan tarkoitus on näiden vastoinkäymisten välityksillä valmistaa meitä ikuisuutta varten. Ne on koetukseksi meille. ”Rakkaani, älkää oudoksuko sitä hellettä, jossa olette ja joka on teille koetukseksi, ikään kuin teille tapahtuisi jotakin outoa, vaan iloitkaa, sitä myöten kuin olette osallisia Kristuksen kärsimyksistä, että te myös hänen kirkkautensa ilmestymisessä saisitte iloita ja riemuja.” 1 Piet. 4:12, 13. Vastoinkäymiset ovat koetukseksi meille ja niiden kautta meidän tulee oppia ne läksyt, joita Herra antaa. Sen vuoksi ei tule rukoilla, että Jumala ottaisi pois vastoinkäymiset tieltämme, vaan oppiaksemme niiden kautta.

”Jeesus selitti nyt opetuslapsilleen, että Hänen itsensä kieltävä elämänsä oli esimerkki siitä, millaista heidänkin elämänsä tulisi olla. Kutsuen ympärilleen opetuslastensa kanssa kansan, joka oli viipynyt lähistöllä, Hän lausui: ”Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä, ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua.” Risti muistutti Rooman vallasta. Se oli julmin ja alhaisin surman väline. Suurimpia rikollisia vaadittiin kantamaan ristinsä teloituspaikalle, ja usein, kun se

aiottiin laskea heidän olalleen, he vastustivat epätoivoisen raivokkaasti, kunnes heidät voitettiin ja tuo kidutusväline sidottiin heihin kiinni. Mutta Jeesus kehoitti opetuslapsiaan ottamaan ristinsä ja kantamaan sitä Hänen jäljessään. Vaikka opetuslapset vain hämärästi käsittivät Hänen sanansa, ne viittasivat siihen, että heidän oli alistuttava katkerimpaan nöyryytykseen — nöyrytymään aina kuolemaan saakka Kristuksen tähden. Täydellisempää itsensä antamista eivät Kristuksen sanat olisi voineet kuvata. Mutta Hän oli alistunut tähän kaikkeen heidän tähtensä. Jeesus ei pitänyt taivasta toivottuna paikkana meidän ollessamme kadotettuja. Hän vaihtoi taivaan salit häväistyksen ja herjausten täyttämään elämään ja häpeälliseen kuolemaan. Hän, joka omisti taivaan verrattomat aarteet, tuli köyhäksi, jotta me Hänen köyhyydestään rikastuisimme. Meidän on seurattava Hänen kulkemaansa polkua. AT 400.

Vastoinkäymisen aikana äkäämme antautuko masentaviin ajatuksiin, joita vihollinen aiheuttaa, vaan katsokaamme uskossa eteenpäin, katsokaamme Vapahtajaa, joka kesti ristiin kuoleman, että pääsisimme taivaaseen.

Milloin vastoinkäymiset loppuvat?

Jumalan sanan mukaan vastoinkäymiset loppuvat, vasta silloin kun Vapahtajamme tulee ja lahjoittaa meille kuolemattomuuteen. Meidän ei tule valittaa vastoinkäymisistä, koska ne on sallittu pelastuksemme hyväksi. Niiden kautta me harjoittamme usko ja luottamus Jumalaan. Me kasvamme hengellisesti ja Jeesuksen avulla voitamme viimeisetkin esteet uskontiellämme. Me kuolemme itsellemme ja synnille ja muutumme Jeesuksen kuvan mukaisiksi. Kiitos Herralle vastoinkäymisistä ja auttakoon, että Hänen nimensä kirkastuisi meissä. Tämä maailman historian lopussa on kaikkein vaikeimmat vastoinkäymiset. Jumala meitä auttakoon, että kestäisimme niitä. Luottakaamme Häneen.

”Kuitenkin ihmissilmin katsottuna näyttää siltä, kuin Jumalan kansan täytyisi pian vahvistaa todistuksensa verellään, niin kuin marttyyrit ennen heitä. He itse alkavat peljätä, että Herra on jättänyt heidät heidän vihollistensa käsiin. Se on hirvittävän tuskan aikaa. Yötä päivää he hartaasti rukoilevat Jumalalta vapautusta. Jumalattomat riemuitsevat, ja kuuluu pilkallisia huutoja: »Missä nyt on uskonne?» »Miksi Jumala ei vapauta teitä meidän käsistämme, jos te todella olette hänen kansaansa?» Mutta Jumalan odottavat lapset muistavat Jeesusta, joka kuoli Golgatan

ristillä ylipappien ja hallitusmiesten pilkallisesti huutaessa: »Muita hän on auttanut, itseään ei voi auttaa. Onhan hän Israelin kuningas; astukoon nyt alas ristiltä, niin me uskomme häneen.» Matt. 27:42. He kaikki taistelevat Jumalan kanssa niin kuin Jaakob. Heidän ulkomuotonsa todistaa sisäisestä taistelusta. Kaikki kasvot ovat kalpeat. Mutta he eivät lakkaa vakavasti huutamasta Jumalaa avukseen.

Jos ihmisillä olisi kyky nähdä taivaallisia olentoja, he näkisivät voimakkaita enkelijoukkoja niiden ympärillä, jotka ovat ottaneet Kristuksen kärsivällisyyden sanasta vaarin. Hellällä myötätunnolla enkelit ovat katsoneet heidän tuskaansa ja kuunnelleet heidän rukouksiaan. He odottavat johtajansa käskyä temmata heidät pois vaarasta. Mutta heidän täytyy vielä vähän odottaa. Jumalan kansan täytyy juoda tämä malja ja tulla kastetuksi tällä kasteella. Viivytyks, joka on heille niin tuskallinen, on paras vastaus heidän rukouksiinsa. Kun he koettavat uskollisesti odottaa Herran apua, he joutuvat harjoittamaan uskoa, toivoa ja kärsivällisyyttä, jotka ovat saaneet liian vähän harjoitusta heidän uskonnollisen kokemuksensa aikana. Kuitenkin ahdistuksen aika lyhennetään valittujen tähden. »Eikö sitten Jumala toimittaisi oikeutta valituillensa, jotka häntä yötä päivää avuksi huutavat?... Minä sanon teille: hän toimittaa heille oikeuden pian.» Luuk. 18:7,8....

Rakas Vapahtaja lähettää avun juuri silloin, kun sitä tarvitaan. Taivaan tie on hänen jälkiensä pyhittämä. Jokainen meidän jalkaamme haavoittava ohdake on haavoittanut häntäkin. Jokaisen ristin, jota meidän täytyy kantaa, hän on kantanut ennen meitä. Herra sallii taistelut, valmistakseen sielua rauhaan. Ahdistuksen aika on hirvittävä koetus Jumalan kansalle; mutta se on aika, jolloin jokaisen tosi uskovan täytyy katsoa ylös, ja silloin hän saa uskossa nähdä ympärillään olevan lupauksen kaaren....

On keskiyö, kun Jumala ilmaisee voimansa vapauttaakseen kansansa. Aurinko tulee näkyviin ja paistaa täydeltä terältäään. Merkit ja ihmeet seuraavat nopeasti toisiaan. Jumalattomat katselevat kauhulla ja hämmästyksellä tätä näkyä, kun taas vanhurskaat ylevällä ilolla tarkkaavat vapautuksensa merkkejä. Luonnossa näyttää kaikki poikenneen säännöllisestä kulustaan. Virrat” St. 610, 612, 615.

Ikuisesti turvassa!

Kun pääsemme taivaallisen kotiin, siellä ei ole enää vastoinkäymisiä. Siellä on ilo ja rauha, kaikki vaarat on ohi. Ei tarvitse pelätä mitään! Ei

ole enää sairautta, onnettomuutta eikä kuolemaa. Ei ole rikollisuutta eikä sotia. Siellä on ikuinen rauha. Ei ole enää vaara, että joku rikkoisi uudestaan Jumalan tahdon. Läksy on annettu ja jokainen tietää, mitä paha tarkoittaa ja mitä seurauksia on Jumalan lain rikkomisesta. Kaikki palvelevat Herraa ilolla ja rakkaudesta iankaikkisesti.

”Ikuisuuden vuosien vieressä tulee esiin yhä runsaammin ja yhä kirkkaampia ilmestyksiä Jumalasta ja Kristuksesta. Tiedon karttuessa lisääntyvät myös rakkaus, kunnioitus ja onni. Mitä paremmin ihmiset oppivat tuntemaan Jumalaa, sitä enemmän he ihailevat hänen luonnettaan. Kun Jeesus avaa heidän eteensä lunastuksen rikkaudet ja ihmeelliset saavutukset suuressa taistelussa saatanaa vastaan, lunastettujen sydämet täyttyvät yhä palavammalla rakkaudella, ja yhä ihastuneempina he helähdyttävät kultaharppujaan, enkelijoukon, luvultaan kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta ja tuhat kertaa tuhat, yhdistäessä äänensä mahtavaan ylistyslauluun.

»Ja kaikkien luotujen, jotka ovat taivaassa ja maan päällä ja maan alla ja meren päällä, ja kaikkien niissä olevain minä kuulin sanovan: 'Hänelle, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalle ylistys ja kunnia ja kirkkaus ja valta aina ja iankaikkisesti!'» Ilm. 5:13.

Suuri taistelu on päättynyt. Syntiä ja syntisiä ei enää ole. Koko maailmankaikkeus on puhdas. Sama sopusoinnun ja ilon sykintä tuntuu läpi koko suuren luomakunnan. Hänestä, joka kaiken on luonut, virtaa elämää, valoa ja iloa rajattoman avaruuden kaikkiin maailmoihin. Pienimmästä atomista suurimpaan maailmaan kaikki oliot, elolliset ja elottomat, julistavat himmentämättömässä kauneudessaan ja täydellisessä ilossaan, että Jumala on rakkaus.” St. 655.

Jumala meitä auttakoon, että kestäisimme kaikki vastoinkäymiset ja koettelemukset ja pääsisimme Jumalan valtakuntaan. Aamen.

”Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka suuren laupeutensa mukaan on uudestisyntyttänyt meidät elävään toivoon Jeesuksen Kristuksen kuolleistanousemisen kautta, turmeltumattomaan ja saastumattomaan ja katoamattomaan perintöön, joka taivaissa on säilytettyinä teitä varten, jotka Jumalan voimasta uskon kautta varjellutte pelastukseen, joka on valmis ilmoitettavaksi viimeisenä aikana. Sentähden te riemuitsette, vaikka te nyt, jos se on tarpeellista, vähän aikaa kärsittekin murhetta moninaisissa kiusauksissa, että teidän

uskonne kestäväisyys koetuksissa havaittaisiin paljoo kallisarvoisemmaksi kuin katoava kulta, joka kuitenkin tuleessa koetellaan, ja koituisi kiitokseksi, ylistykseksi ja kunniaksi Jeesuksen Kristuksen ilmestyessä.” 1 Piet. 1:3-7.

Vladimir Marinov

TAIVAAN KOHTUULLINEN HINTA

»Saa hän nähdä jälkeläisiä ja elää kauan, ja Herran tahto toteutuu hänen kauttansa. Sielunsa vaivan tähden hän saa nähdä sen ja tulee ravituksi.» Jes. 53:10, 11. Jumalan rakkaus on rajaton, täysin vertaansa vailla. — Kun katselemme Kristuksen korkeutta ja kunniaa, näemme kuinka suuri oli se rakkaus, jonka osoituksena Golgatan ristillä annettiin uhri kadotetun maailman lunastukseksi. Tämä aihe täyttää pyhät ihmetyksellä halki ikuisuuksien. - Miksi emme siis mietiskelisi sitä jo tässä maailmassa? -- Jumaluuden suuri salaisuus - Jumala lihaksi tulleen! Tämä salaisuus tulee sitä ihmeellisemmäksi, mitä kovemmin pyrimme sitä ymmärtämään. Se käy yli meidän ymmärryksemme, ja kuitenkin ihmiset antavat maallisten ja maailmallisten asioiden sumentaa senkin näyn, jonka kuolevaiset ihmiset voivat Jeesuksesta ja hänen verrattomasta rakkaudestaan saada. — Kuinka on mahdollista, että meitä kiinnostavat vain maalliset, arkipäiväiset asiat, eikä tämä kuva - Golgatan risti, Jumalan rakkaan Pojan kuolemassa ilmi tullut rakkaus - sytytä meitä? — Kristus kärsi kaiken tämän tuskan ja nöyryytyksen tuodakseen harhailijat - kaikki syylliset ja kiittämättömät - takaisin Isän kotiin. Oi tuota siunattujen kotia - en halua menettää sitä! Jos minä kerran pääsen pelastettuna Jumalan valtakuntaan, löydän lunastussuunnitelmasta aina vain uusia syvyyksiä. Siellä kaikki lunastetut pyhät näkevät Isän ja Pojan rakkauden uudella tavalla ja pitävät sitä suuremmassa arvossa kuin koskaan. Ylistyslaulut kaikuvat ilmoille kuolemattomien huulilta. Kristus rakasti meitä ja antoi henkensä meidän edestämme. Meillä on uusi kirkastettu ruumis, suuremmat kyvyt ja voimat, puhdas sydän ja tahrattomat huulet, ja saamme laulaa lunastavan rakkauden täyteydestä. Taivaassa ei ole kärsiviä; ei epäilijöitä, jotka meidän pitäisi saada vakuuttuneiksi ikuisuusasioiden todellisuudesta; ei pois kitkettäviä

ennakkoluuloja, vaan kaikkien mielen valtaa rakkaus, joka on ymmärrystä ylempi. Kiitos Jumalalle, siellä hänen kansansa saa levätä, ja Jeesus vie lunastetut vihreille niityille ja elävän veden virrälle, jotka ilahduttavat Jumalan kaupungin. Silloin Isä vastaa Jeesuksen rukoukseen, jossa tämä pyysi: »Isä, minä tahdon, että missä minä olen, siellä nekin, jotka sinä olet minulle antanut, olisivat minun kanssani.» Maranata 346

-Ilmoituksia-

1-3.12.2023 Syysrukouspäivät

1-9.12.2023 Rukousviikko

Sydämellisesti tervetuloa!

Perussa sijaitsevan parantolan avaaminen

Parantolan ruokasalissa

Kaikki edustajat ja tulkit

GENERAL
CONFERENCE
2023

Pätkonferenssin ja divisioonien uudet virkailijat

